

יד משכילים יחדיו מוֹדֵד הַקֵּץ

מֵאֲמֹרֵי
שְׁרֹזֶשֶׁת
אֲבוֹת

מִלֻּקָּטִים מִסֵּפֶר
הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ

עִם הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא
מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

להאיר את החיים

הופיע ויצא לאור הספר המבוקש

"בעל מתוק מדבש"

גווילי חיון
הזוהרים והמאירים
של הגאון הצדיק המקובל
רבי
דניאל פריש
זצוק"ל

ניתן להשיג בחנויות המובחרות

1800-350-330 או
בטל:

בעזרת השם יתברך

מֵאֲמָרֵי

שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת

מְלוֹקָטִים מִסֵּפֶר

הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ

עִם הַבִּיאֹר הַנִּפְלָא

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

הַמִּפְרֵשׁ כָּל מוֹלָה וּמוֹלָה בְּדֶרֶךְ קָל וְקֶצֶר

מֵאֵת הַגֵּה"ק הַמְּקוּבֵּל

רַבִּי דָּנִיֵּאל פֶּרִישׁ זְצוּקֵלֶה"ה

יוֹצֵא לְאוֹר לַחֲלוּקָה חִנָּם לְרַגְלֵי יוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל

מוֹרֵינוּ בַּעַל מֵתוֹק מוֹדֵבֵשׁ זְצוּק"ל

י' שְׁבַט - תשע"ז

זכות אבות יגן עלינו

איתא במדרש (רבה, בחקותי פרשה לו, ג) שאם האבות היו מבקשים שכר אפילו על מצות קלות שעשו בעולם הזה, לא היתה זכותם עומדת לבניהם אחריהם. ולהלן שם (פר' ו) א"ר אחא **לעולם זכות אבות קיימת**, לעולם מזכירין ואומרין כו', **ולא ישכח את ברית אבותיך**. ומובא בשם אור שבעת הימים מרן הבעש"ט הק' זי"ע, דכל זה הוא מפני שעבודתם ותפלתם היתה עבור כל הדור ועד סוף כל הדורות ולכך גם **נקראו אבות**. ועל דרך זה מובא בגמ' (יבמות סד ע"א) שהקב"ה נתאוה לתפילתם.

ובמס' פסחים (קז ע"ב) נדרש הכתוב (בראשית יב, ב): ואעשך לגוי גדול, זהו שאומרים אלהי אברהם, ואברככה כו' אלהי יצחק, ואגדלה שמך כו' אלהי יעקב. ופירש הרה"ק הבאר מים חיים זי"ע בספרו סדורו של שבת (שורש ה, ד, ג) דהיינו שהבריות יכירו וידעו מעלתם הנפלאה, והתנהגות השי"ת בעולמו הכל הוא על ידי האבות הק', וכמ"ש במקום אחר, שכל מעלתם היא מפני שעל ידם נתודע ונתקדש שמו הגדול בעולמו שבא. ובספר הק' נועם אלימלך (פר' וירא) כתב על זה שאנו מזכירים האבות בריש כל תפילה, שבכך אנו מתקשרים עמהם ומתעלים מלמטה למעלה במדרגות העליונות.

והנה לעורר עלינו זכות אבות, הלא מקרא מלא דיבר הכתוב (בראשית יח, יט) כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת אחרייו ושמרו דרך ה', והעלה שם האור החיים הק' בלשונו, **וכל מחשבותיו של הקב"ה הם להביא על אברהם אשר דבר להיטיב אותו ואת זרעו עד עולם**. ואיתא בזהר חדש (מדרש רות דף קי ע"א) שישנו היכל עליון שהאבות הק' שולטים בו, ואדם הראשון נמצא בתוכם, וכשקורא איש ישראל ק"ש כראוי בכוונה ובשלימות התיבות והאותיות, אדם הראשון מריח בק"ש זו והאבות הק' מקבלים הק"ש ממנו ונושקים אותה, והשמחה שנגרמת מכך למעלה - הוא עד אין שיעור, וכשנפטר האדם מתקבל למעלה בשמחה גדולה למאד, והאבות מושיבים אותו אצלם פעמיים ביום, ויורד עליו שפע טל מראש המלך ב"ה, ומעשה אבות סימן לבנים להתעורר בקיום רצון השי"ת במדתם שבאהבה ויראה, וכך יתקיים הכתוב (ויקרא כו, מה) וזכרתי להם ברית ראשונים, וכפירוש רבינו בחיי שם דקאי על האבות, שהם עצם הרחמים העליונים. וכמאמר הכתוב שם (מט) וזכרתי את בריתי יעקב וגו', ופירש באור החיים הק' שענין התשובה והודיו יועיל להקל הגזירות הרעות, אך להשב ישראל לנויהם צריך זכות אבות, ובהתחזקות ככל הנ"ל בוודאי נזכה לגאולה שלימה בקרוב.

וידה"ר שאור מאמרי הזהר הק' שלפנינו יאיר בנפשינו, ויהא לנחת רוח לנשמתו הטהורה של האי מזכה הרבים מורינו בעל **המתוק מודבש** צוק"ל שלרגל יומא דהילולא דיליה יוצא לאור החוברת הנזכרת.

מכון "מתוק מודבש"

פרוס יד שבט ה'תשע"ו

מאמר אדם הראשון רואה את האבות פעמיים ביום

תָּא חֲזִי, לָא אִסְתַּלַּק בַּר נָשׁ מֵעֲלָמָא עַד דְּחָמִי לִיהּ לְאָדָם הָרָאשׁוֹן, וְשָׂאִיל לִיהּ עַל מָה אָזִיל מֵעֲלָמָא וְהִיךְ נָפִיק, הוּא אָמַר לִיהּ וּוִי דִּבְגִינֵךְ נִפְקֵנָא מֵעֲלָמָא, וְהוּא אָתִיב לִיהּ, בְּרִי, אָנָּא עֲבָרִית עַל פְּקוּדָא חֲדָא וְאַתְעַנְשִׁית בְּגִינָה, חָמִי אַתְּ כְּמָה חוּבִין וְכְמָה פְּקוּדִין דְּמֶאֱרֵךְ עֲבַרְתָּ, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, עַד כְּדוּ יוֹמָא קָאִים אָדָם הָרָאשׁוֹן, וְחֲזִי בְּאַבְהֵן תְּרִין זְמָנִין בְּיוֹמָא, וְאוּדִי עַל חוּבּוֹי, וְאַחֲמִי לֹון הֵהוּא אֶתֶר דִּהְוָה בֵּיהּ בִּיקְרָא עֲלָאָה, וְאַזִּיל וְחָמִי כָּל אֲנָן

מתוק מדבש

מאמר "אדם הראשון רואה את האבות פעמיים ביום", בו מתבאר שלאחר יציאת נשמה רואה כל אדם את אדם הראשון, אשר מוכיחו בפניו שסיבת מיתתו הוא דווקא בעונותיו הרבים.

(מקור המאמר זוהר פרשת נרשית דף נז ע"ב, וצנזורינו כרך א עמ' תל-תל"א)

תָּא חֲזִי, לָא אִסְתַּלַּק בַּר נָשׁ מֵעֲלָמָא עַד דְּחָמִי לִיהּ לְאָדָם הָרָאשׁוֹן בֵּא וְרָאָה אִין אָדָם מִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם עַד שִׁבְעַת יְצִיאַת נִשְׁמָתוֹ רואה את אדם הראשון, וְשָׂאִיל לִיהּ עַל מָה אָזִיל מֵעֲלָמָא וְהִיךְ נָפִיק וְשׁוּאֵל אוֹתוֹ עַל אִיזָה חֲטָא נִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם וְאִיךְ יֵצֵאָה נִשְׁמָתוֹ אִם בְּקוּשִׁי אוּ בְקָל (ע"י נַמֶּס' נִרְטוּס דָּף ס ע"ב), הוּא אָמַר לִיהּ וּוִי דִּבְגִינֵךְ נִפְקֵנָא מֵעֲלָמָא הָאָדָם אוֹמַר לוֹ אוֹי שִׁבְשִׁבִּיל שִׁחְטָאִיתִי בַּעֲץ הַדַּעַת נִסְתַּלַּקְתִּי מִן הָעוֹלָם, וְהוּא אָתִיב לִיהּ, בְּרִי, אָנָּא עֲבָרִית עַל פְּקוּדָא חֲדָא וְאַתְעַנְשִׁית בְּגִינָה וְאָדָם הָרָאשׁוֹן מְשִׁיב לוֹ בְּנִי אֲנִי עֲבָרְתִּי רַק עַל מִצְוָה אַחַת וְנִעֲנַשְׁתִּי בִּשְׁבִילָהּ, חָמִי אַתְּ כְּמָה חוּבִין וְכְמָה פְּקוּדִין דְּמֶאֱרֵךְ עֲבַרְתָּ רָאָה בְּנִי כְּמָה עוֹנוֹת עֲשִׂית וְעַל כְּמָה מִצְוֹת ה' עֲבַרְתָּ. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, עַד כְּדוּ יוֹמָא קָאִים אָדָם הָרָאשׁוֹן וְחֲזִי בְּאַבְהֵן תְּרִין זְמָנִין בְּיוֹמָא וְאוּדִי עַל חוּבּוֹי עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹמֵד אָדָם הָרָאשׁוֹן וְרואה אֶת הָאֲבוֹת ב' פַּעֲמִים בְּיוֹם וּמִתּוּדָה עַל עוֹנוֹ, וְאַחֲמִי לֹון הֵהוּא אֶתֶר דִּהְוָה בֵּיהּ בִּיקְרָא עֲלָאָה וּמִרָאָה לָהֶם אוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁהִיָּה בּוֹ בְּכַבּוֹד עֲלִיּוֹן בְּגַן עֵדֶן,

צִדִּיקִי וְחֲסִידִי דִּנְפָקוּ מִנִּיה, וַיֵּרְתוּ לָהֶהוּא יִקְרָא עֲלָא דְבִגְנָתָא
דְּעֵדָן, וְאַבְהֵן כְּלָהוֹן אוֹדֵן וְאַמְרִין, (מַהֲלִיס לִי ט) מַה יִּקְרָ חֲסִידָךְ
אֱלֹהִי"ם וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנָפֶיךָ יִחְסִיוֹן.

מאמר שלשת האבות התקשרו כאחד

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל חֲבֵרִיָּא דְלֹא רַחֲמִין אֵלֵין לְאֵלִין, גְּרַמִּין
דְּלֹא לִיהֶךָ בְּאַרְחַ מִישָׁר, וְעוֹד דְּעֵבְדִּין פְּגִימוּ בָהּ, דִּהָא
אוֹרִיָּתָא רַחֲמֵי וְאַחֲרָה וְקִשּׁוּט אֵית בָּהּ.

מתוך מדבש

רצה לומר מראה להם מעלת הגוף שלו קודם שחטא ומקום ישיבתו שם, והשגתו
ומנוחתו וחופתו, וְאַזִּיל וְחָמִי כָּל אַנּוּן צִדִּיקִי וְחֲסִידִי דִּנְפָקוּ מִנִּיה וַיֵּרְתוּ
לָהֶהוּא יִקְרָא עֲלָא דְבִגְנָתָא דְּעֵדָן והולך ורואה כל אותם הצדיקים וחסידים
שיצאו ממנו והם יורשים לאותו כבוד העליון שהיה בו בגן עדן, וְאַבְהֵן כְּלָהוֹן
אוֹדֵן וְאַמְרִין וכל האבות מודים ואומרים מַה יִּקְרָ חֲסִידָךְ אֱלֹהִי"ם וּבְנֵי
אָדָם בְּצַל כְּנָפֶיךָ יִחְסִיוֹן פירוש מה יקר ונכבד הוא חסדך אֱלֹהִי"ם, שהטבת
חסדך אשר אדם הראשון שנתגרש מהגן עדן בנוי הצדיקים בצל כנפך בגן עדן
יחסיין, וחזרו לירש אותו כבוד העליון.

מאמר "שלשת האבות התקשרו כאחד", יבואר בו גודל החיוב שבאהבת
חברים, שאם לא כן השכינה מסתלקת מהם, ואין להם סיוע ללכת בדרך הישר.

(מקור המאמר זוהר פרשת כי תשא דף ק"ג ע"ב, וצִיטוֹרִינוּ כִּכּוּן ע"מ קלט)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל חֲבֵרִיָּא דְלֹא רַחֲמִין אֵלֵין לְאֵלִין גְּרַמִּין דְּלֹא לִיהֶךָ
בְּאַרְחַ מִישָׁר היה ר"ש אומר כל החברים שאינם אוהבים אלו את אלו
גורמים שלא ילכו בדרך הישר, לפי שעל ידי שאינם אוהבים אלו את אלו השכינה
מסתלקת מהם, ואין להם סיוע מן השכינה ללכת בדרך הישר, וְעוֹד דְּעֵבְדִּין

אֲבֵרָהֶם רְחִים לְיִצְחָק, יִצְחָק לְאַבְרָהָם, מִתְחַפֵּקֵן דָּא בְּדָא, יַעֲקֹב תְּרוּוֹיֵיהּ אֲחִידֵן בֵּיהּ בְּרַחֲמֵי וּבְאַחְוָה, יְהִיבֵן רוּחֵיִיהּ דָּא בְּדָא, חֲבֵרְיָא כְּהֵהוּא דוּגְמָא אֲצִטְרִיכוּ, וְלֹא לְמַעַבְד פְּגִימוּ.

פִּינֵן דְּחָמָא סִימֵן בְּאַנְפִּיִיהּ, וְאָמַר לוֹן הֵכִי, אָמְרוּ לִיהּ, וְדָאי רוּחַ נְבוּאָה שָׂרָא עַל בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְהֵכִי אֲצִטְרִיד לֵן לְמַנְדַּע.

מתוק מדבש

פְּגִימוּ בֵּיהּ וְעוֹד שְׁעוּשִׁים פֶּגַם בִּשְׂכִינָה, דְּהָא אוֹרִיִּיתָא רְחִימוּ וְאַחְוָה וּקְשׁוּט אֵית בֵּיהּ כִּי הַתּוֹרָה שִׁבְכָתָב שִׁבְתַּפְּאֶרֶת יֵשׁ בָּהּ אַהֲבָה מִצַּד הַחֹסֵד, וְאַחְוָה מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְאַמֶּת מִצַּד הַתַּפְּאֶרֶת.

כִּי הִנֵּה אֲבֵרָהֶם רְחִים לְיִצְחָק, יִצְחָק לְאַבְרָהָם, מִתְחַפֵּקֵן דָּא בְּדָא אֲבֵרָהֶם שִׁבְחָסֵד דִּתַּפְּאֶרֶת אֲהֵב אֶת יִצְחָק, יִצְחָק שִׁבְגְּבוּרָה דִּתַּפְּאֶרֶת אֲהֵב אֶת אֲבֵרָהֶם, וְהָיוּ מִתְחַבְּקִים זֶה בָּזֶה, כְּלוּמַר שְׁכָל אֶחָד נָתַן מִמֶּדְתּוֹ לַהֲשֵׁנִי, יַעֲקֹב תְּרוּוֹיֵיהּ אֲחִידֵן בֵּיהּ בְּרַחֲמֵי וּבְאַחְוָה יַעֲקֹב שִׁבְתַּפְּאֶרֶת דִּתַּפְּאֶרֶת שְׁנֵיהֶם הָיוּ אוֹחוּזִים בּוֹ בְּאַהֲבָה מִצַּד הַחֹסֵד וְאַחְוָה מִצַּד הַגְּבוּרָה, כִּי כָל אֶחָד נָתַן לוֹ מִמֶּדְתּוֹ לִכְן הִיָּה כְּלוּל מִחֹסֵד וּגְבוּרָה, נִמְצָא כִּי יְהִיבֵן רוּחֵיִיהּ דָּא בְּדָא נוֹתֵנִים אֶת רוּחַם זֶה בָּזֶה בְּסוֹד הַתְּכַלּוֹת הַמְּדוּת, לִכְן כִּמוֹ שִׁחֹסֵד גְּבוּרָה תַּפְּאֶרֶת שֶׁל הַתַּפְּאֶרֶת שֶׁהֵם סוֹד תּוֹרָה שִׁבְכָתָב כְּלוּלִים זֶה בָּזֶה, כִּמוֹ כֵּן חֲבֵרְיָא כְּהֵהוּא דוּגְמָא אֲצִטְרִיכוּ הַחֲבֵרִים הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה שִׁבְעַל פֶּה שֶׁהִיא בְּמַלְכוּת צְרִיכִים לִהְיוֹת כְּדוּגְמָתָם לְאַהֲבֹב אֶלּוֹ אֶת אֵלּוֹ כְּדֵי לְכַלּוֹל אֶת הַמְּדוּת שֶׁל הַמַּלְכוּת אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ, וְלֹא לְמַעַבְד פְּגִימוּ וְלֹא יַעֲשׂוּ פֶּגַם בִּשְׂכִינָה עַל יְדֵי פִירוּד לִבְבוֹת ח"ו, עַד כֵּאֵן דְּבָרֵי הַמַּעֲתִיק.

וְעַתָּה חוֹזֵר הַמַּעֲתִיק לַמַּעֲשֶׂה שֶׁהִיָּה עִם הַחֲבֵרִים וְאָמַר פִּינֵן דְּחָמָא סִימֵן בְּאַנְפִּיִיהּ כִּיֹּן שְׂרָאָה ר"ש סִימֵן בְּפָנֵיהֶם שֶׁהֵם עוֹסְקִים בְּאַהֲבַת הַקֵּב"ה וּבְרַחֲמָנּוֹתָיו עַל יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לוֹן הֵכִי וְאָמַר לָהֶם כֵּךְ "עוֹלוּ בְּנֵי קְדִישִׁין עוֹלוּ רַחֲמִימֵן דְּמַלְכָּא וְכו'" כִּנ"ל, אָמְרוּ לִיהּ הַחֲבֵרִים לר"ש וְדָאי רוּחַ נְבוּאָה שָׂרָא עַל בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדָאי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׁוֹרָה עַל הַמְּאוֹר הַקֹּדֶשׁ שֶׁהִכִּיר עֲלֵינוּ

מאמר אחד היה אברהם

כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיָּעַר, דָּא אַבְרָהָם דְּדָמִי לִיה לְתַפּוּחַ דְּסָלִיק רִיחִין
וְאַתְרָשִׁים בְּמַהֲיֻמְנוּתָא שְׁלִימָתָא עַל כָּל בְּנֵי דְרִיָּה, וְאַתְרָשִׁים
חַד לְעִילָא וְאַתְרָשִׁים חַד לְתַתָּא, דְּכְתִיב (יִסְחָקָל לֵג כד) אֶחָד הָיָה
אַבְרָהָם, מְאִי טַעְמָא הוּא אֶחָד, דְּלֹא הוּא אַחְרָא בְּעִלְמָא דִּי סָלִיק
לְמַהֲיֻמְנוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִין הוּא בְּרֵי אִיהוּ, אָמַר לִיה רַבִּי חֲזַקְיָה,

מתוק מדבש

שעסקנו בענין אהבתו של הקב"ה בישראל, וְהָכִי אֶצְטְרִיךְ לָן לְמַגִּדֵּע וְאֵת
ענין זה אנו צריכים לדעת.

מאמר "אחד היה אברהם", בו יתבאר ענין עדות הכתוב, אחד היה אברהם
שנרשם כך למעלה ולמטה בהיותו מיוחד באהבת השי"ת ובאמונתו.

(מקור המאמר נזכר פרשת לך לך דף דף פה ע"א-ע"ב, ונצטטו כרך ז עמ' רלז-רלז)

כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיָּעַר, דָּא אַבְרָהָם דְּדָמִי לִיה לְתַפּוּחַ דְּסָלִיק רִיחִין זֶה
אברהם שדומה לתפוח הנותן ריח טוב, כן אברהם נתן ריח טוב על ידי
מצותיו ומעשיו הטובים, וְאַתְרָשִׁים בְּמַהֲיֻמְנוּתָא שְׁלִימָתָא עַל כָּל בְּנֵי דְרִיָּה
ונרשם ונצטיין באמונה שלימה יותר מכל בני דורו, עם היות שהיו בדור ההוא שם
ועבר וצדיקים אחרים אבל לא העלו ריח טוב כאברהם, וְאַתְרָשִׁים חַד לְעִילָא
ונרשם אחד למעלה, פ"י שהיה מיוחד למעלה באהבת הקב"ה, וְאַתְרָשִׁים חַד
לְתַתָּא ונרשם אחד למטה, פ"י שהיה מיוחד למטה בזה שהשיג לבדו באמונתו
יתברך, דְּכְתִיב אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם, ושואל מְאִי טַעְמָא הוּא אֶחָד מֵהַטַּעַם
שהכתוב מיחסו שהוא היה אחד, ומשיב דְּלֹא הוּא אַחְרָא בְּעִלְמָא דִּי סָלִיק
לְמַהֲיֻמְנוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִין הוּא בְּרֵי אִיהוּ כִּי בדורו לא היה איש אחר בעולם
שעלה כמותו לאמונת הקב"ה אלא אברהם לבדו, אָמַר לִיה רַבִּי חֲזַקְיָה שֶׁאֵל

וְהָא פְּתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲרֹן, אָמַר לִיָּה עַד פָּעֵן אֲנוֹן
 לֹא הָיוּ בְּדִרְגִין עֲלָאִין דְּאֲתַעֲטַר בָּהּוּ אַבְרָהָם, לְבָתֵּר אָמַר לִיָּה,
 תּוֹ שְׁמַעְנָא דְלֹא אֶקְרִי אַבְרָהָם אֶחָד עַד דְּאֶסְתַּלַּק בִּי צַחַק וַיַּעֲקֹב,
 פִּיּוֹן דְּאֶסְתַּלַּק בִּי צַחַק וַיַּעֲקֹב (6 וְהָא) וְהָיוּ פְּלָהּוּ תִּלְתָּהוֹן אַבְרָהָם
 דְּעֲלָמָא, פְּדִין אֶקְרִי אַבְרָהָם אֶחָד, וּכְדִין הָוָה תַּפּוּחַ בְּעֲלָמָא, רְשִׁים
 מְפֹל בְּנֵי עֲלָמָא.

מתוק מדבש

מרבֵּי אלעזר וְהָא פְּתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲרֹן הָרִי שְׁגִייר הִרְבָּה נַפְשוֹת
 וְהַכְּנִיסם תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה וּבִוְדָאִי שְׁגָם הֵם הָאֲמִינוּ בַּהֲקִבָּה, וַאֲיךְ אַתָּה אֹמֵר
 שֶׁאֶחָד הִיָּה אַבְרָהָם שְׁמֹרָה שְׁאִין אַחֵר דּוּמָה לוֹ שַׁעֲלָה לֵאמֹנָה, אָמַר לִיָּה ר'
 אֲלַעְזֵר עַד פָּעֵן אֲנוֹן לֹא הָיוּ בְּדִרְגִין עֲלָאִין דְּאֲתַעֲטַר בָּהּוּ אַבְרָהָם אֶבֶל
 הֵם לֹא הָיוּ בַּמְּדֻרְגּוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁל אֲמוֹנָה בְּסוּד אַחֲדוֹת הַשְּׁלִימָה כְּמוֹ שֶׁנִּתְעַטַּר וְנִשְׁלַם
 בָּהֶם אַבְרָהָם, כִּי לֹא נִתְקַשְּׂרוּ בַּמְּדֻרְגּוֹת הַסְּפִירוֹת כְּאַבְרָהָם שַׁעֲלָה מִמְּדֻרְגָּה לְמִדְרָגָה,
 לִכֵּן רַק הוּא לְבַדּוֹ נִקְרָא אֶחָד. לְבָתֵּר אָמַר לִיָּה אַח"כְּ אֹמֵר רַבִּי אֲלַעְזֵר לִר"ח תּוֹ
 שְׁמַעְנָא דְלֹא אֶקְרִי אַבְרָהָם אֶחָד עַד דְּאֶסְתַּלַּק בִּי צַחַק וַיַּעֲקֹב עוֹד שְׁמַעְתִּי
 שֶׁלֹּא נִקְרָא אַבְרָהָם אֶחָד עַד שַׁעֲלָה וְנִכְלַל בְּמִדַּת יִצְחָק שֶׁבַּגְּבוּרָה וּבְמִדַּת יַעֲקֹב
 שֶׁבַּתְּפָאֶרֶת, פִּיּוֹן דְּאֶסְתַּלַּק בִּי צַחַק וַיַּעֲקֹב וְהָיוּ פְּלָהּוּ תִּלְתָּהוֹן אַבְרָהָם דְּעֲלָמָא
 כִּיּוֹן שַׁעֲלָה וְנִכְלַל בְּמִדּוֹתֵיהֶם שֶׁל יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְהָיוּ כְּלוּלִים בּוֹ יַחַד כָּל ג' מִדּוֹת
 חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, פְּדִין אֶקְרִי אַבְרָהָם אֶחָד אֵז נִקְרָא אַבְרָהָם אֶחָד, שְׁזֵהוּ סוּד
 הָאֲחֻדוֹת וְהַשְּׁלִימוֹת כְּשֶׁנִּכְלָלִים יַחַד ג' קוֹי חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת שֶׁבָּהֶם הִנְהַגַּת הָעוֹלָם
 בְּסוּד חֲסֵד דִּין וְרַחֲמִים, וּכְדִין הָוָה תַּפּוּחַ בְּעֲלָמָא וְאֵז הִיָּה אַבְרָהָם בְּעוֹלָם בְּבַחֲי
 ג' גּוּוֹנֵי תַּפּוּחַ, שֶׁהֵם כְּנֻגַּד ג' הִנְהַגוֹת חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, רְשִׁים מְפֹל בְּנֵי עֲלָמָא
 וְהִיָּה רְשׁוּם וּמִצּוֹין מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא זָכוּ לֵאלּוֹ הַמִּדּוֹת.

מאמר נסיונות האבות. לרוממם בפרסום צדקתם

אַתָּא אַבְרָהָם, אֶסְתִּילַק בְּחֻכְמָתָא וְאֶסְתַּפַּל בִּיקְרָא דְמֶאֳרִיָּה, לְבִתְר
 (בראשית יב י) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצֻּרִימָה לָגוּר שָׁם פִּי
 כְּבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ וְגו', לְבִתְר מַה פְּתִיב וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרִים הוּא
 וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הִנְגָּבָה, וְאֶסְתִּילַק לְדִרְגִּיָּה קְדָמָא
 דִּהְוָה בֵּיהּ בְּקִדְמִיתָא, וְעָאֵל בְּשָׁלָם וְנִפְק בְּשָׁלָם. אַתָּא יִצְחָק, מַה
 פְּתִיב וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרָעַב הָרֹאשׁוֹן וְגו', וְאִזֵּל יִצְחָק
 וְאֶסְתִּילַק מִתְמָן לְבִתְר בְּשָׁלָם, וְכָלְהוּ צְדִיקָיָא כָּלְהוּ בְּחִין לֹון קְדָשָׁא
 בְּרִיף הוּא, בְּגִין לְאַרְמָא רִישִׁיָּהוּ בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְאַתִּי.

מתוך מדבש

מאמר "נסיונות האבות, לרוממם בפרסום צדקתם", מתבאר בו ענין
 הנסיונות בהם נתנסו האבות הקדושים בירידתם להיכלות הקליפה, ויצאו
 מהם בשלום להתעלות במדרגתם.

(מקור המאמר זוהר פרשת מולדות דף קמ ע"ג, ונציאונו כרך ג עמ' קעד)

אַתָּא אַבְרָהָם כִּשְׁבָא אַבְרָהָם לַעוֹלָם אֶסְתִּילַק בְּחֻכְמָתָא וְאֶסְתַּפַּל בִּיקְרָא דְמֶאֳרִיָּה
 נִתְעַלָּה בַּחֲכָמָה וְהִסְתַּכַּל בַּכְּבוֹד קוּנו, לְבִתְר אַח"כ כְּתוּב וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ
 וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצֻּרִימָה לָגוּר שָׁם פִּי כְּבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ וְגו' ר"ל שִׁירַד לַהֲיִכַל
 הַחֲסֵד דְקִלְפָּה, לְבִתְר מַה פְּתִיב וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרִים הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר
 לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הִנְגָּבָה פִּירוּשׁוֹ וְאֶסְתִּילַק לְדִרְגִּיָּה קְדָמָא דִּהְוָה בֵּיהּ בְּקִדְמִיתָא
 שָׁחֹז וְנִתְעַלָּה לְמִדְרַגְתּוֹ הַקּוֹדֶמֶת שְׁהִיָּה בַּה בְּתַחֲלִילָה, ר"ל שֶׁנִּבְחַן שָׁם וַעֲמַד בְּנִסְיוֹן
 וְעָאֵל בְּשָׁלָם וְנִפְק בְּשָׁלָם וְנִכְנַס בְּשָׁלָם וַיֵּצֵא בְּשָׁלָם. אַתָּא יִצְחָק בֶּא יִצְחָק
 לַעוֹלָם מַה פְּתִיב וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרָעַב הָרֹאשׁוֹן וְגו', וְאִזֵּל יִצְחָק
 כַּש"כ וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אַבְימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גִּרְרָה, שֶׁר"ל שֶׁגַם הוּא יָרַד לַהֲיִכַל הַגְּבוּרָה
 דְקִלְפָּה, וְאֶסְתִּילַק מִתְמָן לְבִתְר בְּשָׁלָם וְנִתְעַלָּה מִשָּׁם אַח"כ בְּשָׁלָם וְלֹא נִתְפַּתָּה
 מִהַקְלִיפּוֹת ח"ו, וְכָלְהוּ צְדִיקָיָא כָּלְהוּ בְּחִין לֹון קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וְכֵן אֵת כָּל
 הַצְּדִיקִים בַּחן וְנִסָּה הַקִּב"ה, בְּגִין לְאַרְמָא רִישִׁיָּהוּ בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְאַתִּי
 כְּדִי לְהָרִים אֶת רֹאשׁוֹ וּלְפָרְסֵם אֶת צְדָקָתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מאמר אחותי היא הכונה להשכינה

וַיִּשְׁאַלּוּ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אָחוֹתִי הִיא, כָּמָה דָּאִמֵּר
אֲבֵרָהֶם, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא הָהּ עֲמִיהּ וְעַם אֶתְתִּיהּ, וּבְגִין
שְׂכִינְתָּא קָאִמֵּר, דְּכָתִיב (משלי 17) אָמֹר לַחֲכָמָה אָחוֹתִי אַתְּ, וְעַל
דָּא אֶתְתַּקֵּף וַאֲמֵר אָחוֹתִי הִיא, תּוּ אֲבֵרָהֶם וַיִּצְחַק הָכִי אֶתְחַזִּי,
דְּוֵדָּאֵי בְּגִין קָרָא דְּכָתִיב (שיר 6 ב) אָחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמָּתִי, וּבְגִין
כֶּף וְדָאֵי אֶתְחַזִּי לוֹן לֹמֵר אָחוֹתִי הִיא, וְעַל דָּא אֶתְתַּקֵּפוּ צְדִיקָיָא
בִּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

מתוק מדבש

מאמר "אחותי היא הכונה להשכינה", מבואר בו סוד אמירת אברהם על
שרה אשתו, ויצחק על רבקה אשתו אחותי היא, שע"י השכינה נתחזקו בהש"ת.

(מקור המאמר מהר פרשת תולדות דף קמ ע"ב, וצלאריטו כרך ג עמ' ר - רל)

וַיִּשְׁאַלּוּ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אָחוֹתִי הִיא הַטַּעַם שֶׁאִמֵּר אָחוֹתִי
הִיא כָּמָה דָּאִמֵּר אֲבֵרָהֶם, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא הָהּ עֲמִיהּ וְעַם אֶתְתִּיהּ
לפי שהשכינה היתה עמו ועם אשתו, וּבְגִין שְׂכִינְתָּא קָאִמֵּר וּבִשְׁבִיל הַשְׂכִּינָה
אמר אחותי היא דְּכָתִיב אָמֹר לַחֲכָמָה אָחוֹתִי אַתְּ וְהֵינּוּ הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת
חכמה תתאה, וְעַל דָּא אֶתְתַּקֵּף וַאֲמֵר אָחוֹתִי הִיא וְעַל כֵּן נִתְחַזַּק יִצְחָק
בַּהֲשִׁכָּה וְאִמֵּר עֲלֶיהָ אָחוֹתִי הִיא, תּוּ אֲבֵרָהֶם וַיִּצְחַק הָכִי אֶתְחַזִּי וְעוֹד אֲבֵרָהֶם
וַיִּצְחַק כֵּךְ הִיָּה רָאוּי לָהֶם לִקְרֹא אֶת הַשְׂכִּינָה אָחוֹתִי, דְּוֵדָּאֵי בְּגִין קָרָא בּוֹדָאֵי
בִּשְׁבִיל הַפְסוֹק הַזֶּה שֶׁהִתְפָּאֵר אֹמֵר לַהֲשִׁכָּה בְּדֶרֶךְ אָחוֹתִי דְּכָתִיב אָחוֹתִי רַעֲיָתִי
יוֹנְתִי תַמָּתִי, וּבְגִין כֶּף וְדָאֵי אֶתְחַזִּי לוֹן לֹמֵר אָחוֹתִי הִיא לִפִּי שֶׁאֲבֵרָהֶם
וַיִּצְחַק הָיוּ מֵרַכְבָּה לַחֲסֵד וּגְבוּרָה דִּתְפָּאֵרָה וְהָיוּ בִּבְחִינַת אָחוֹת עֲמָה לִכְן וְדָאֵי רָאוּי
לָהֶם לֹמֵר עַל הַשְׂכִּינָה אָחוֹתִי הִיא, וְעַל דָּא אֶתְתַּקֵּפוּ צְדִיקָיָא בִּיהּ בְּקִדְשָׁא
בְּרִיף הוּא וְעַל יְדֵי הַשְׂכִּינָה נִתְחַזְּקוּ הַצְדִּיקִים בַּהֲקִבָּה.

מאמר השתדלות האבות בחפירת הבארות

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, יָאוֹת עֶבֶד יִצְחָק, דִּהָא בְּגִין דִּידַע רָזָא דְחֻכְמָתָא, אֲשֶׁתִּדְל וְחָפֵר בִּירָא דְמִיין, בְּגִין לְאַתְתַּקְפָּא בְּמַהִימְנוּתָא פְּדָקָא יָאוֹת, וְכֵן אַבְרָהָם אֲשֶׁתִּדְל וְחָפֵר בִּירָא דְמִיָּא, (וְכֵן יִצְחָק), יַעֲקֹב אֲשָׁפַח לִיה מִתְתַּקֵּן וְיִתִּיב עָלֶיהָ, וְכָלְהוּ אֲזָלוּ בְּתַרְיָה וְאֲשֶׁתִּדְלוּ, בְּגִין לְאַתְתַּקְפָּא בְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא פְּדָקָא יָאוֹת.

וְהִשְׁתָּא יִשְׂרָאֵל אֲתַתְּקֹפוּ בִּיה בְּרָזִי דְפִקּוּדֵי אוֹרֵייתָא, כְּגוֹן דְּכָל

מתוך מדבש

מאמר "השתדלות האבות בחפירת הבארות", בו מבואר סוד תיקון השכינה על ידי חפירת הבארות, כדי להתחזק באמונה שלימה. ומעשי אבות סימן לבנים בהתחזקות בקיום המצוות לתיקון השכינה.

(מקור המאמר זוהר פרשת מולדות דף קמ"א ע"א, וצ"ל אורינו ככ"ג עמ' דד-דו)

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, יָאוֹת עֶבֶד יִצְחָק יִפָּה עֲשֵׂה יִצְחָק שְׁכֵרַת בְּרִית עִם אַבִּימֶלֶךְ לְמַעַן לֹא יִמְנַעוּהוּ מִחִפְרֵית הַבְּאֵרוֹת שֶׁהִיא בַּה סוּד גָּדוֹל כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הַשְּׁכִינָה הַנִּקְרָאת בָּאֵר, כְּדִי שֶׁתִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְתַחְתּוֹנִים, דִּהָא בְּגִין דִּידַע רָזָא דְחֻכְמָתָא כִּי בִשְׁבִיל שִׁיחֻק יָדַע סוּד הַחֻכְמָה, אֲשֶׁתִּדְל וְחָפֵר בִּירָא דְמִיין הַשְּׁתִּדְל וְחָפֵר בָּאֵר מִים שֶׁהוּא סוּד הַשְּׁכִינָה הַנִּקְרָאת בָּאֵר מִים, בְּגִין לְאַתְתַּקְפָּא בְּמַהִימְנוּתָא יָאוֹת כְּדִי לְהַתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה כְּרָאוּי, וְכֵן לְתַקֵּן אֶת הַשְּׁכִינָה בְּגִבּוּרָה דְּתַפְאֶרֶת, וְכֵן אַבְרָהָם אֲשֶׁתִּדְל וְחָפֵר בִּירָא דְמִיָּא וְכֵן אַבְרָהָם הַשְּׁתִּדְל וְחָפֵר בָּאֵר מִים, כְּדִי לְתַקֵּן בְּחֶסֶד דְּתַפְאֶרֶת, יַעֲקֹב אֲשָׁפַח לִיה מִתְתַּקֵּן וְיִתִּיב עָלֶיהָ יַעֲקֹב מִצָּא אוֹתָהּ מִתּוֹקֶנֶת וְיִשָּׁב עָלֶיהָ בְּסוּד הַיְּחוד, וְכָלְהוּ אֲזָלוּ בְּתַרְיָה וְאֲשֶׁתִּדְלוּ וְכָל הָאֲבוֹת הָלְכוּ אַחֲרֵי הַשְּׁכִינָה וְהַשְּׁתִּדְלוּ לְתַקֵּן, בְּגִין לְאַתְתַּקְפָּא בְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא פְּדָקָא יָאוֹת כְּדִי לְהַתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה שְׁלִימָה כְּרָאוּי.

וְהִשְׁתָּא אַחֵר שֶׁהָאֲבוֹת תִּיקְנוּ אֶת הַשְּׁכִינָה, מֵאֵז יִשְׂרָאֵל אֲתַתְּקֹפוּ בִּיה בְּרָזִי דְפִקּוּדֵי אוֹרֵייתָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְחַזְּקִים בַּה בְּסוּד קִיּוֹם מִצְוֹת הַתּוֹרָה,

יֹמָא וְיוֹמָא אֲתַתְקַף בַּר נֶשׁ בְּצִיצִית דְּאִיהוּ מְצוּה, וְכֵר נֶשׁ אֲתַעֲטֹף בִּיה, הָכִי נִמְי בְּתַפְלִי דְּמִנְחָה אֲרִישִׁיה וּבִדְרוּעִיה, דְּאֵינוֹן רְזָא עֲלָאָה פְּדָקָא חֲזִי, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְכַּח בִּיה בְּכֵר נֶשׁ דְּאֲתַעֲטֹר בִּיה בְּתַפְלוֹי וְאֲתַעֲטֹף בְּצִיצִית, וְכֹלָא רְזָא דְּמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה, וְעַל דָּא מֵאן דְּלֹא אֲתַעֲטֹף בְּהָא, וְלֹא אֲתַעֲטֹר לְאֲתַתְקַפָּא בְּתַפְלִי בְּכֹל יוֹמָא, דְּמִי לִיה דְּלֹא שְׂרִיא עֲמִיה מְהִימְנוּתָא, וְאֲתַעֲדִי מִנְיָה דְּחִילוֹ דְּמֵאֲרִיָּה, וְצִלוּתִיה לָאו צִלוּתָא פְּדָקָא יֹאֵת, וּבְגִין כֶּף אֲבָהֵן הוּוּ מִתְתַּקְפִּי גוּ מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, בְּגִין דְּבִירָא עֲלָאָה, דְּרְזָא דְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא שְׂרִיא בִּיה.

מתוק מדבש

בְּגִין דְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אֲתַתְקַף בַּר נֶשׁ בְּצִיצִית דְּאִיהוּ מְצוּה כְּגוֹן שְׂבַח יוֹם וְיוֹם מִתְחַזֵּק הָאֲדָם בְּצִיצִית שְׁהִיא מְצוּה, וְכֵר נֶשׁ אֲתַעֲטֹף בִּיה וְהָאֲדָם מִתְעַטֵּף בָּה, הָכִי נִמְי בְּתַפְלִי דְּמִנְחָה אֲרִישִׁיה וּבִדְרוּעִיה כְּמוֹ כֵּן מִתְחַזֵּק בְּתַפְלִין שְׂמִינִח עַל רֹאשׁוֹ וְזוֹרְעוֹ, דְּאֵינוֹן רְזָא עֲלָאָה פְּדָקָא חֲזִי שְׁהֵם סוּד עֲלִיּוֹן כְּרָאוֹי לְתִיקוֹן הַשְׂכִּינָה, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְכַּח בִּיה בְּכֵר נֶשׁ דְּאֲתַעֲטֹר בִּיה בְּתַפְלוֹי וְאֲתַעֲטֹף בְּצִיצִית לְפִי שְׁהַקְבַּ"ה מְצוֹי עִם הָאֲדָם הַמִּתְעַטֵּר בְּתַפְלִין וּמִתְעַטֵּף בְּצִיצִית, וְכֹלָא רְזָא דְּמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה שְׁהַכֹּל הוּא סוּד אֲמוֹנָה הַעֲלִיּוֹנָה, ר"ל סוּד תִּיקוֹן הַשְׂכִּינָה, וְעַל דָּא מֵאן דְּלֹא אֲתַעֲטֹף בְּהָא וְלֹא אֲתַעֲטֹר לְאֲתַתְקַפָּא בְּתַפְלִי בְּכָל יוֹמָא וְעַל כֵּן מִי שְׁלֹא מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וְלֹא מִתְעַטֵּר לְהַתְחַזֵּק בְּתַפְלִין בְּכֹל יוֹם, דְּמִי לִיה דְּלֹא שְׂרִיא עֲמִיה מְהִימְנוּתָא הוּא דוֹמָה פִּי נִיכֵר בּוֹ שְׁאִין הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה עִמּוֹ, וְאֲתַעֲדִי מִנְיָה דְּחִילוֹ דְּמֵאֲרִיָּה וְהוֹסֵרָה מִמֶּנּוּ יֵרֶאת קוֹנוֹ, וְצִלוּתִיה לָאו צִלוּתָא פְּדָקָא יֹאֵת וְאִין תַּפְלֹתוֹ תַּפְלָה כְּרָאוֹי, וּבְגִין כֶּף אֲבָהֵן הוּוּ מִתְתַּקְפִּי גוּ מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה וּבִשְׁבִיל זֶה הָאֲבוֹת הִיוּ מִתְחַזְּקִים בְּאֲמוֹנָה עֲלִיּוֹנָה, בְּגִין בִּירָא עֲלָאָה (ס"ג רמ"ק) כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרֵאת בְּאֵר הַעֲלִיּוֹנָה, דְּרְזָא דְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא שְׂרִיא בִּיה שְׁסוּד אֲמוֹנָה הַשְׁלִימָה שׁוֹרָה בָּה.

מאמר האבות הן הן המרכבה

פתיב (תהלים כה ו') **זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ פִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ, דָּא יַעֲקֹב, וַחֲסִדֶיךָ דָּא אַבְרָהָם, פִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה, וּמַעֲוֹלָם נָטַל לֹוֹן קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסָלִיק לֹוֹן לְעִילָא, וְעֵבֵד מַנְיָהּוּ רְתִיבָא קִדִּישָׁא, לְאַגָּנָא עַל עֲלָמָא, וּבִגְיִן דִּהּוּ מַעֲוֹלָם, הוּא דְכִיר לְהוֹן לְאַגָּנָא וּלְרַחֲמָא עַל עֲלָמָא, כְּגִוּוֹנָא דָּא נָטַל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצִדִּיקֵיָא מִן עֲלָמָא, וְסָלִיק לֹוֹן לְעִילָא, לְאַגָּנָא עַל עֲלָמָא.**

וְאִי תִימָא יַצְחָק אֲמַאי לֹא אֲדַפֵּר הָכָא, אֱלָא אֲשַׁתָּאֵר לְאַתְפָּרְעָא

מתוק מדבש

מאמר " האבות הן הן המרכבה", בו מתבאר ענין העלאת הקב"ה להאבות במדרגת המרכבה הקדושה, כדי להגן ברחמים על כל העולם.

(מקור המאמר זוהר פרשת שמיי דף ל"ט, וצמאורינו כ"ך י עמ' תס"ט-תס"ט)

פתיב **זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ פִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה** ומפרש ואמר **זְכוֹר רַחֲמֶיךָ, דָּא יַעֲקֹב** זהו יעקב שהוא מושרש במדת הרחמים שהיא התפארת, **וַחֲסִדֶיךָ, דָּא אַבְרָהָם** זהו אברהם שהוא מושרש במדת החסד, **פִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה** פירושו **וּמַעֲוֹלָם נָטַל לֹוֹן קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְסָלִיק לֹוֹן לְעִילָא** שמעולם הזה לקח אותם הקב"ה והעלה אותם למעלה, **וְעֵבֵד מַנְיָהּוּ רְתִיבָא קִדִּישָׁא** ועשה מהם מרכבה קדושה, **לְאַגָּנָא עַל עֲלָמָא** כדי להגן על העולם בזכותם, **וּבִגְיִן דִּהּוּ מַעֲוֹלָם** ולפי שהיו מן העולם הזה וכאן סיגלו ועשו מעשים טובים, **לכן הוּא דְכִיר לְהוֹן לְאַגָּנָא וּלְרַחֲמָא עַל עֲלָמָא** הקב"ה זוכר את זכותם להגן ולרחם על העולם, **כְּגִוּוֹנָא דָּא נָטַל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצִדִּיקֵיָא מִן עֲלָמָא וְסָלִיק לֹוֹן לְעִילָא** כעין זה הוא בכל צדיקי דור ודור שהקב"ה לוקח אותם מן העולם ומעלה אותם למעלה, **לְאַגָּנָא עַל עֲלָמָא** כדי להגן על העולם בזכותם.

וְאִי תִימָא יַצְחָק אֲמַאי לֹא אֲדַפֵּר הָכָא ואם תאמר יצחק למה אינו נזכר בפסוק זה יחד עם אברהם ויעקב, כי בודאי גם זכותו גדולה להגן על העולם, והשיב

מַאֲמָרֵינוּ דְּעֶאקִין לְבָנוֹי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שס פ ג) עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרְתָּךְ, וְכְּתִיב (ישעיה מז יג) יְהו"ה פְּגִבּוּר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קְנָאָה וְגו', וְדָא הוּא יִצְחָק דְּאֶסְתֵּלֶק מִהֶכָּא.

מאמר האבות נשתתפו עם פנחס בקנאת הברית

פְּנִיחָס וְגוֹמְרֵי, קוּם בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וְאַפְתַּח מְלִי קָמִי שְׂכִינְתָּא, קָם בּוּצִינָא קְדִישָׁא וְאַמְרֵ, בְּחַבְרָא קְדֻמָּאָה אֶתְמַר הָכִי,

מתוך מדבש

אֵלָא אֶשְׁתָּאָר לְאַתְפָּרְעָא מַאֲמָרֵינוּ דְּעֶאקִין לְבָנוֹי אֵלָא זְכוּתוֹ נִשְׁאָרָה וּשְׁמוּרָה לַהֲפָרַע וּלְנִקּוּם מֵאוֹתָם הַגּוֹיִם שֶׁהִצִּירוּ לְבָנוֹי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֹתוֹב עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרְתָּךְ לְהִנָּקֵם מִן אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל, וְכְּתִיב יְהו"ה פְּגִבּוּר יֵצֵא לַתְּשׁוּעָה יִשְׂרָאֵל, כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קְנָאָה יַעֲזֹר לְקִנְאוֹת קִנְאָת עַמּוֹ, יִרְעֵעַ אִף יִצְרִיחַ, כְּגִבּוּר הַמִּנְצָח בַּמִּלְחָמָה, עַל אוֹיְבָיו יִתְגַּבֵּר, לְשִׁבּוֹר אוֹתָם, וְאוֹיְבֵי ה' הֵינּוּ אוֹיְבֵי וְשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְדָא הוּא יִצְחָק דְּאֶסְתֵּלֶק מִהֶכָּא וְזֶהוּ הַטַּעַם שֶׁיִּצְחָק שֶׁהָיָה בַּמִּדַּת הַגְּבוּרָה נִסְתַּלֵּק וְאֵינוֹ נֹזֵכֵר כְּאֵן, כְּדֵי שְׁזֹכוֹתָהּ תִּהְיֶה שְׁמוּרָה לְיוֹם נָקָם.

מאמר "האבות נשתתפו עם פנחס בקנאת הברית", יבואר בו שבגלל מסירות נפשו של יצחק אבינו כשנעקד על גבי המזבח, ניתן לו הכח למסור נפשו להצלת ישראל. והמקנא לקדושת ישראל זוכה שהאבות משתתפים עמו ועוזרים לו.

(מקור המאמר בדילוג זוהר פרשת פנחס דף רלו ע"ב - רלח ע"א זרעיה מהימנא, ונצי"אורינו כרך יד עמ' שסו - שסז)

פְּנִיחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, אָמַר הָרַעִיָּא מִהֵימָנָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן קוּם בּוּצִינָא קְדִישָׁא קוּם מֵאוּר הַקְּדוֹשׁ, וְאַפְתַּח מְלִי קָמִי שְׂכִינְתָּא וּתְפַתַּח בְּדַבְרֵי תוֹרָה לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה, קָם בּוּצִינָא קְדִישָׁא קָם הַמֵּאוּר הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן,

תא חזי, פינחס קאים קמי דינא תקיפא דיצחק, וקם קמי פרצה, דכתיב (מסיל קו ל) ויעמוד פינחס ויפלל ותעצר המגפה, בגין לאגנא עליהו דישראל, ובגין דא, פליל דא ודא בחושבנא, פינחס כמנין יצחק, והכא צריך לחדתא מלין.

פתח ואמר, אליהו רחימא דמלפא עלאה, חזא מ"ם מן מות טאס באוירא, חטף לה ושתף לה עם ר"ח דאיהו יצחק, ואיהו בחושבן פינחס, ואשתלים בה רמ"ח [וכו'].

מתוק מדבש

ואמר כי בחבורא קדמאה בחבור הראשון שהוא הזהר (לעיל דף לו ע"ג), אתמר הכי למדנו כן, כי תא חזי, פינחס קאים קמי דינא תקיפא דיצחק פנחס עמד לפני דין החזק של יצחק, דהיינו הדין החזק של גבורה דתפארת שנתפשטה על ישראל בהמגפה, וקם קמי פרצה ועמד וגדר את הפרצה שנפרצה בישראל על ידי המגפה והמתיק את הדינים, דכתיב ויעמוד פינחס ויפלל ותעצר המגפה, וכל זה עשה בגין לאגנא עליהו דישראל כדי להגין על ישראל, ובגין דא פליל דא ודא בחושבנא ולכך זכה שנכלל שמו בשמו של יצחק בחשבון, כי פינחס כמנין יצחק פינחס עם אות י' עולה כמנין יצחק, והכא צריך לחדתא מלין וכאן צריך לחדש דברי תורה.

פתח רבי שמעון ואמר כי אליהו רחימא דמלפא עלאה פנחס שהוא אליהו הנביא שהוא אהובו של מלך העליון הקב"ה, חזא מ"ם מן מות טאס באוירא ראה אות מ' מן מות שהיא המ' משמו של הס"מ, טסה באויר ורצה להשחית את ישראל במגפה, חטף לה חטף אותה מן הס"מ, ושתף לה עם ר"ח דאיהו יצחק ושתף וחיבר אותה עם מספר ר"ח שהוא מנין שמו של יצחק, ואיהו בחושבן פינחס והוא בחשבון פינחס, כי פינחס מספרו ר"ח, ואשתלים בה רמ"ח ונשלם עם המ' מלת רמ"ח, כנגד רמ"ח אורות החסד של אברהם שמספרו רמ"ח שהוא כולו טוב וחיים [וכו'].

וְאִמָּאֵי אֲשֶׁתִּתֵּף בְּיָצֶחֶק, בְּגִין דְּיָצֶחֶק מָסַר גְּרָמִיָּה לְמִיתָהּ, וּבְגִין דָּא אֲשֶׁתִּתֵּף לִיָּה לְיָצֶחֶק לְמַהּוּי לִיָּה עֶזֶר.

דְּמַסְטָרָא דְתַרְיִן עוֹזְלֵי דְאֵיילָתָא, אֲשֶׁתִּתֵּפִי בִּיה אַבְרָהָם וַיַּעֲקֹב, דְּאַבְרָהָם דְּרָגִיָּה חֲסֵד, אֲשֶׁתִּתֵּף בַּח"ס דְּפִנְחָ"ס, יַעֲקֹב אִיהוּ פְּנִי"א (יַעֲקֹב אִיהוּ פְּנִי"י דְּפִנְחָס), בְּגִין דְּאִתְּמַר בִּיה (בְּרָאשִׁית לֵב לֵא) כְּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל, (ס"ו שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִי"י) פְּנִי"א א"ל.

מתוק מדבש

וְאִמָּאֵי אֲשֶׁתִּתֵּף בְּיָצֶחֶק ולמה נשתתף פינחס עם יצחק, ר"ל מאחר שכבר היו בו ב' נשמות אלו [של נדב ואביהו כנ"ל], למה היה צריך עוד להשתתף בגבורה דתפארת, ומשיב בְּגִין דְּיָצֶחֶק מָסַר גְּרָמִיָּה לְמִיתָהּ לפי שיצחק מסר עצמו למיתה בשעת העקרה, וּבְגִין דָּא אֲשֶׁתִּתֵּף לִיָּה לְיָצֶחֶק לְמַהּוּי לִיָּה עֶזֶר ובשביל זה שיתף את יצחק עמו להיות לו לעזר, שיהיה לו גם כן כח למסור נפשו בשביל להציל את ישראל.

ומוסיף ואמר דְּמַסְטָרָא דְתַרְיִן עוֹזְלֵי דְאֵיילָתָא כי מצד שני עופרי האילים, שהם שתי נשמות של נדב ואביהו שהיו כעופרים דהיינו נערים, כי עדיין לא נשאו נשים, אֲשֶׁתִּתֵּפִי בִּיה אַבְרָהָם וַיַּעֲקֹב מלבד יצחק שכבר היה עם פנחס נשתתפו עמו גם אברהם ויעקב, דְּאַבְרָהָם דְּרָגִיָּה חֲסֵד כי אברהם שמדרגתו חס"ד, אֲשֶׁתִּתֵּף בַּח"ס דְּפִנְחָ"ס נשתתף בב' אותיות ח"ס של פנחס, שהוא לשון חסד ורחמים, יַעֲקֹב אִיהוּ פְּנִי"י דְּפִנְחָס יעקב הוא סוד אותיות פנ"י של פינחס, בְּגִין דְּאִתְּמַר בִּיה בשביל שנאמר בו כְּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל שהוא אותיות פנ"י א"ל כי יעקב אחוז בתפארת שהוא בפנים - במזרח, הנוטה לחסד שבו שם א"ל, מכח זה נשתתף באותיות פנ"י של פינחס.

בְּגִין דְּכַד עֲלָמָא אִיהוּ בְּדוּחְקָא, וְאִית צְדִיק בְּעֲלָמָא מְקַנֵּי עַל
בְּרִית, אֲבָהֶן אֲשֶׁתַּתְּפוּ בֵּיהּ, וּבְגִינֵיהּ אָמַר מֹשֶׁה בְּדוּחְקָא
דִּישְׂרָאֵל, (שמות לג יג) זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ.

וּבִתְלַת אֲתוּוֹן יְהו"ו מִן אֱלֹהֵהּ, זָכָה לָהּ מִן ה' נָבִיא, וְדָא אִיהוּ
אֱלֹהֵהּ הַ נָּבִיא (ס"א וְדָא רַזָּא א"ל יְהו"ו, הַ נָּבִיא), וְאֲשֶׁתַּלִּים בֵּיהּ יְהו"ה.

מתוק מדבש

ואמר עוד כי הטעם שהאבות השתתפו עם פינחס בְּגִין דְּכַד עֲלָמָא אִיהוּ
בְּדוּחְקָא לפי שכשהעולם הוא בדוחק וצער מחמת פגם הברית, וְאִית
צְדִיק בְּעֲלָמָא מְקַנֵּי עַל בְּרִית ויש צדיק בעולם המקנא על ברית, וגודר גדר
ועומד בפרץ, הוא זוכה כי אֲבָהֶן אֲשֶׁתַּתְּפוּ בֵּיהּ האבות משתתפים עמו לעזור
לו, וּבְגִינֵיהּ אָמַר מֹשֶׁה בְּדוּחְקָא דִּישְׂרָאֵל ובשבילם אמר משה בשעת
דוחקם של ישראל, זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ ר"ל זכור את
זכות האבות שהם משתתפים עמי בתפילתי.

וּבִתְלַת אֲתוּוֹן יְהו"ו מִן אֱלֹהֵהּ ובג' אותיות יְהו"ו מִן אֱלֹהֵהּ, שהם כנגד הג'
אבות שנשתתפו עמו, ור"ל לפי שהאבות נשתתפו עם פנחס שהוא אליהו,
לכן הם נרמזים בשמו, זָכָה לָהּ מִן ה' נָבִיא שהיא ה' האחרונה דהוי"ה שהיא
השכינה, הנמצאת במקום שג' האבות נמצאים, וְדָא אִיהוּ אֱלֹהֵהּ יְהו"ה נָבִיא
וזה הוא "אליהו הנביא" הם אותיות א"ל יְהו"ה נביא, וְאֲשֶׁתַּלִּים בֵּיהּ יְהו"ה ואז
נשלם בו שם הוי"ה, שיהיה מרכבה לד' אותיות הוי"ה.

מאמר ברכות עולם בזכות אבות

תִּלְתָּ זְמַנִּין בְּיוֹמָא עָאֵל רוּחָא חָדָא בְּמַעְרְתָא דְכְּפִלְתָּא, וְנָשִׁיב
בְּקִבְרֵי אֲבֹהֵתָא, וְאַתְסִיין כָּל גְּרָמִין וְקִיִּימִי בְּקִיּוֹמָא,
וְהָהוּא רוּחָא נָגִיד טָלָא מְלַעֲיָלָא מְרִישָׁא דְמִלְכָּא, אֲתֵר דְּמִשְׁתַּכְּחִי
אֲבֹהֵן עֲלָאי, וְכֹד מְטִי (6"p מתער) הָהוּא טָלָא, מְנִיָּהּ מְתַעְרִין
אֲבֹהֵן דְּלִתְתָּא.

מתוך מדבש

מאמר "ברכות עולם בזכות אבות", מתבאר בו רב כוחם של שלש התפלות
שבכל יום אשר האבות תקנום, ובזמן כל תפלה מתעוררים הם בתחיה
להתפלל על בניהם.

(מקור המאמר זהו פרשת ויחי דף רכה ע"ב, ונציאורינו כרך ד עמ' תנז-תנז)

אמר רבי יהודה ראה גודל רחמי הקב"ה על ישראל כי תִּלְתָּ זְמַנִּין בְּיוֹמָא
עָאֵל רוּחָא חָדָא בְּמַעְרְתָא דְכְּפִלְתָּא שלש פעמים ביום בזמני השלש
תפלות שהאבות תיקנום נכנס רוח קדוש אחד הכלול משני רוחות במערת
המכפלה, ר"ל רוחו של יעקב הכלול מב' רוחות של אברהם ויצחק כדלקמן,
והוא נמשך משורש נשמת האבות מחסד גבורה תפארת של התפארת, וְנָשִׁיב
בְּקִבְרֵי אֲבֹהֵתָא ומנשב בקברי האבות, ועי' וְאַתְסִיין כָּל גְּרָמִין וְקִיִּימִי
בְּקִיּוֹמָא מתרפאים כל עצמותיהם ועומדים בקיומם וקמים לתחיה כדי שיתפללו
על בני ישראל, ומפרש איך קמים האבות ע"י זה הרוח, כי וְהָהוּא רוּחָא
נָגִיד טָלָא מְלַעֲיָלָא מְרִישָׁא דְמִלְכָּא זה הרוח ממשיך טל מלמעלה מראש
המלך דהיינו מחכמה בינה דעת תפארת, אֲתֵר דְּמִשְׁתַּכְּחִי אֲבֹהֵן עֲלָאי
ממקום שנאצלו אבות העליונים, ר"ל משורש החסד גבורה תפארת שבחב"ד,
וְכֹד מְטִי הָהוּא טָלָא וכשמגיע זה הטל למערת המכפלה, מְנִיָּהּ מְתַעְרִין
אֲבֹהֵן דְּלִתְתָּא אז על ידו מתעוררים וקמים האבות התחתונים ומתפללים
על בניהם.

וְתֵאֵנָא נְחִית הֵהוּא טְלָא בְּדִרְגִין יְדִיעֵן דְּרָגָא בְּתֵר דְּרָגָא, וּמְטִי
 לִגְן עֵדֶן דְּלִתְתָּא, וְהֵהוּא טְלָא אֲתִסְחִי בְּבוֹסְמִין דְּגִנְתָּא
 דְּעֵדֶן, וְאֲתַעֲר וְרוּחָא חָדָא דְּכָלִיל בְּתֵרִין אֲחֶרְנִין, וְסָלִיק וְשָׂאט
 בִּינֵי בּוֹסְמִין, וְעִיִּיל בְּפִתְחָא דְּמַעֲרֵתָא, כְּדִין מִתְעַרִין אֲבָהֶן אֵינוֹן
 וְזִיווּגָן, וּבְעָאן רַחֲמֵי עַל בְּנוֹי.

וְכֵד אֲשֶׁתְּכַח עֲלָמָא בְּצַעֲרָא, בְּגִין דְּאֵינוֹן דְּמִיכִין עַל חוּבֵי עֲלָמָא,
 הֵהוּא טְלָא לֹא אֲתַנְגִּיד וְלֹא אֲשֶׁתְּכַח עַד דְּאֲתַעֲר סֵפֶר תּוֹרָה
 כְּדָקָא חֲזִי בְּעֲלָמָא, וְנִפְשָׁא אוֹדְעָא לְרוּחָא וְרוּחָא לְנִשְׁמָתָא

מתוק מדבש

ומפרש את סדר ירידת טל הזה, ואמר וְתֵאֵנָא נְחִית הֵהוּא טְלָא בְּדִרְגִין יְדִיעֵן
 דְּרָגָא בְּתֵר דְּרָגָא ולמדנו שזה הטל יורד במדרגות ידועות מדרגה אחר
 מדרגה, וּמְטִי לִגְן עֵדֶן דְּלִתְתָּא עד שמגיע לִגְן עֵדֶן התחתון, וְהֵהוּא טְלָא
 אֲתִסְחִי בְּבוֹסְמִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן וזה הטל מתרחץ בבשמים שבגן עדן ומתעבה
 קצת, וְאֲתַעֲר וְרוּחָא חָדָא דְּכָלִיל בְּתֵרִין אֲחֶרְנִין וגם מתעורר רוח הנ"ל שהוא
 רוח אחד הכלול משני רוחות אחרים, ר"ל שמתעורר רוחו של יעקב שבגן עדן
 התחתון הכלול בב' רוחות של אברהם ויצחק, וְסָלִיק וְשָׂאט בִּינֵי בּוֹסְמִין
 וְעִיִּיל בְּפִתְחָא דְּמַעֲרֵתָא וזה הרוח עולה ומשוטט בין הבשמים שבגן עדן
 ומשם נכנס יחד עם הטל בפתח המערה לעורר ולהחיות את האבות, כְּדִין מִתְעַרִין
 אֲבָהֶן אֵינוֹן וְזִיווּגָן ואז מתעוררים האבות הם ובת זוגם, וּבְעָאן רַחֲמֵי עַל
 בְּנוֹי ומבקשים רחמים על בניהם.

וְכֵד אֲשֶׁתְּכַח עֲלָמָא בְּצַעֲרָא וכשהעולם נמצא בצער משנת בצורת או עצירת
 גשמים וכדומה, בְּגִין דְּאֵינוֹן דְּמִיכִין עַל חוּבֵי עֲלָמָא והוא לפי שהאבות
 ישנים מחמת עונות העולם, ואז הֵהוּא טְלָא לֹא אֲתַנְגִּיד וְלֹא אֲשֶׁתְּכַח אותו
 טל התחיה לא נמשך ולא נמצא לפי שאין זכות בעולם שירד הטל להחיות את
 האבות שיתפללו על בני ישראל, עַד דְּאֲתַעֲר סֵפֶר תּוֹרָה כְּדָקָא חֲזִי בְּעֲלָמָא
 עד שמתעורר הספר תורה בעולם כראוי, וְנִפְשָׁא אוֹדְעָא לְרוּחָא וְרוּחָא

וְנִשְׁמָתָא לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדִין יְתִיב מִלְפָּא בְּכֻרְסֵיִיא דְּרַחֲמֵי, וְנִגִּיד מַעֲתִיקָא קֻדִּישָׁא עֲלָאָה נִגִּידוּ דְּטִלָּא דְּבִדּוּלָּחָא, וּמָטִי לְרִישָׁא דְּמִלְפָּא, וּמִתְבָּרְכִין אַבְהֶן, וְנִגִּיד הָהוּא טִלָּא לְאִינוּן דְּמִיכִין, וּכְדִין מִתְחַבְּרִין (נ"ו מִתְבָּרְכִין) כְּלָהוּ, וְחֵיִיס קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֲלָמָא.

וְתֵאנָא לָא חֵיִיס קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֲלָמָא עַד דְּאֹדַע לְאַבְהֶן, וּבְגִינִיָּהּ עֲלָמָא אֲתַבְּרָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְדַאי הָכִי הוּא, וְהָא אֲשַׁפְחָנָא מְלִי בְּסַפְרָא דְּשִׁלְמָה מִלְפָּא, הָהוּא עֲלָאָה דְּקָרָא לִיה עֵיטָא דְּחֻכְמָתָא דְּכָלָא.

מתוך מדבש

לְנִשְׁמָתָא וְנִשְׁמָתָא לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ואז הנפש מודיעה את הצער שיש בעולם לרוח והרוח לנשמה והנשמה מבקשת רחמים לפני הקב"ה, כְּדִין יְתִיב מִלְפָּא בְּכֻרְסֵיִיא דְּרַחֲמֵי אז יושב המלך ב"ה בכסא רחמים, וְנִגִּיד מַעֲתִיקָא קֻדִּישָׁא עֲלָאָה נִגִּידוּ דְּטִלָּא דְּבִדּוּלָּחָא וממשיך מעתיקא קדישא שהוא הכתר המשכת הטל שהוא לבן כאבן הבדולח, וּמָטִי לְרִישָׁא דְּמִלְפָּא והטל מגיע לראש המלך שהוא חכמה בינה דעת דתפארת, וּמִתְבָּרְכִין אַבְהֶן ומתברכים האבות, שהם חסד גבורה תפארת של התפארת, וְנִגִּיד הָהוּא טִלָּא לְאִינוּן דְּמִיכִין ומשם נמשך זה הטל לאבות התחתונים הישנים במערת המכפלה, וּכְדִין מִתְחַבְּרִין כְּלָהוּ וְחֵיִיס קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֲלָמָא ואז מתחברים כל האבות והאמהות יחד ומתפללים על בניהם והקב"ה מרחם על העולם.

וְתֵאנָא, לָא חֵיִיס קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֲלָמָא עַד דְּאֹדַע לְאַבְהֶן ולמדנו שאין הקב"ה מרחם על העולם עד שמודיע אל האבות הצער שיש בעולם כדי שהם יתפללו על בניהם, וּבְגִינִיָּהּ עֲלָמָא אֲתַבְּרָא ובזכותם העולם מתברך. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי הָכִי הוּא כֵּן הוּא וְדַאי שְׂבֻכּוֹת הָאֲבוֹת מִתְבָּרְכִין הָעוֹלָם, וְהָא אֲשַׁפְחָנָא מְלִי בְּסַפְרָא דְּשִׁלְמָה מִלְפָּא והרי מצאתי אלו הדברים בספרו של שלמה המלך, הָהוּא עֲלָאָה דְּקָרָא לִיה עֵיטָא דְּחֻכְמָתָא דְּכָלָא באותו ספר הנעלה והחשוב שקראו לו עצת החכמה הכוללת, לפי שכלול בו כל מיני עצות מחוכמות.

מאמר האבות מעוררים תמיד הגאולה

אמר רבי שמעון, וכן בגיניהון דאבהתא אזדמן פורקנא תדיר לישראל, דכתיב (ויקרא כו מז) וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אפסור והארץ אפסור, אבהתא תינח, מהו והארץ אפסור, אלא לאכללא עמהון דוד מלפא, דאיהו רתיכא באבהתא, ואינון מתערין פורקנא תדיר לישראל.

מתוק מדבש

מאמר "האבות מעוררים תמיד הגאולה", יבואר בו שדוד מלך ישראל המושרש בבחינת השכינה הקדושה, מתאחד עם האבות הקדושים במרכבה העליונה לעורר על גאולת ישראל.

(מקור המאמר צהר פרשת נשלח דף נג ע"א - ע"ב, וצמחורינו כך ה עמ' תקפו - תקפח)

אמר רבי שמעון, וכן בגיניהון דאבהתא אזדמן פורקנא תדיר לישראל וכן בשביל האבות מזדמנת תמיד גאולה לישראל דכתיב וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אפסור והארץ אפסור ואמר אבהתא תינח שהקב"ה זוכר את בריתו אשר כרת עמהם כדי לגאול את בני ישראל, אלא מהו והארץ אפסור על מי נאמר, אלא לאכללא עמהון דוד מלפא דאיהו רתיכא באבהתא אלא בא לכלול עמהם את דוד המלך המושרש במלכות הנקראת ארץ, שהוא מרכבה יחד עם האבות, ואינון מתערין פורקנא תדיר לישראל שהם יחד מעוררים תמיד את הגאולה לישראל.

מאמר הגוף ואבריו כנגד האבות

גופא ותריין דרועין אינון לקבל אבהן, רישא לקבל אדם קדמא, דרועא ימינא לקבל אברהם, דרועא שמאלא לקבל יצחק, גופא לקבל יעקב, ומלגו לגופא, כבד לימינא, טחול לשמאלא, עשו וישמעאל, לפא יעקב באמצעיתא, פנפי ריאה וכוליין לקבל אברהם ויצחק, ריאה מים, דאינון (ס"א פנפי ריאה שואבין) שואבין פל מיני משקין, כולין אשא, דבשיל זרע דנחית ממוחא.

מתוך מדבש

מאמר "הגוף ואבריו כנגד האבות", בו מתבאר שיסוד הגוף והאיברים שבו הם כנגד האבות הקדושים, והלב שבאמצע הוא כנגד יעקב, ללחום נגד בחינות עשו וישמעאל שבו. והאבות מטהרים עונותיהם של ישראל.

(מקור המאמר דילוג צהר פרשת פנחס דף רח ע"ב - צ"ט ע"א דרע"א מהמנא, וצירואריו כרך יד עמ' פה - פט)

גופא ותריין דרועין אינון לקבל אבהן הגוף ושתי הזרועות הם כנגד השלשה אבות, רישא לקבל אדם קדמא, הראש הוא כנגד אדם הראשון שהוא היה ראש עפרות תבל, והוא כנגד הג' מוחין חכמה בינה דעת, ואמר דרועא ימינא לקבל אברהם זרוע הימין היא כנגד אברהם שהיה בחסד, דרועא שמאלא לקבל יצחק זרוע השמאל היא כנגד יצחק שהיה בגבורה, גופא לקבל יעקב הגוף הוא כנגד יעקב שהיה בתפארת, וכל זה הוא בחיצוניות הגוף. ומלגו לגופא ובפנימיות הגוף, כבד לימינא הכבד הוא בימין שבו אחיות הס"מ שור של עשו, טחול לשמאלא הטחול הוא לשמאל שבו אחיות הנחש שהוא הנוקבא של הס"מ, והיינו עשו וישמעאל הם כנגד עשו וישמעאל שבימין ושבשמאל, הלב הוא כנגד יעקב שהוא באמצעם, ללחום כנגד עשו וישמעאל שבימין ושבשמאל, פנפי ריאה וכוליין לקבל אברהם ויצחק כנפי ריאה והכליות הם כנגד אברהם ויצחק, כנפי ריאה כנגד אברהם, והכליות כנגד יצחק, ריאה מים בריאה יש מים הרומזים לחסד, לכן הריאה רומזת על אברהם שהוא בחסד, פנפי ריאה שואבין פל מיני משקין כנפי הריאה שואבות כל מיני משקין, (והוא משל על תלמידי חכמים

וּבִגִּין דְּאַבְרָהָם אִיהוּ מִים, שְׁוִי זְרַעִיהָ בְּגִלוּתָא דְּאַדָּוָם [וכו'].

כְּגֻוְנָא דְּאִמָּא דְּדְכִיאת לְכָלוּכִין דְּבִנְהָא זְעִירִין, הָכִי אֲבָהָן מְדַפְּאִין
חֻבִּין וְלְכָלוּכִין דְּבִנְיָהּ דִּישְׂרָאֵל, כִּד אֲשַׁתְּכַחוּ בְּהוּן
צְדִיקָיָא בְּעֻבְדִּיהוֹן תְּקִיפִין, לְמַסְפַּל יִיסוּרִין עַל דְּרִיהוֹן, בְּהֵוָה
זְמָנָא לִית אֲפֻרְשָׁא בְּהוּן.

מתוק מדבש

הנביאים נחזקו ושאצו כל מיני חלקי המורה נגלות ונסתרות, פולין אשא הכליות הם חמים
כאש, (לכן רומזת על ימח שהוא נצורה כמו האש), דְּבִשְׁמֵי זְרַע דְּנַחֲתָא מְמוּחָא המבשלות
את הזרע היורד מן המוח, (והם משל לראשי היצירות ובעלי מדרשות, שגאש המורה הם מנשלים
ומשלימים את תלמידיהם שהם כמו הזרע שלהם, כי הכליות הם נח' נח והוד, סוד למודי ה').

וּבִגִּין דְּאַבְרָהָם אִיהוּ יְמִינָא (ה"ג הגר"א) ולפי שאברהם הוא בחסד שבימין,
וכשפגמו ישראל במדת החסד שְׁוִי זְרַעִיהָ בְּגִלוּתָא דְּאַדָּוָם שם ומסר
אברהם את זרעו בגלות אדום, שהם בפסולת הגבורה המנגדים לחסד, כי תמיד
רפואת החולי היא בדבר המנגד, לכן יסבלו עונשם [וכו'].

כְּגֻוְנָא דְּאִמָּא דְּדְכִיאת לְכָלוּכִין דְּבִנְהָא זְעִירִין כמו האם המנקה ומטהרת
את הכלוך של בניה הקטנים, הָכִי אֲבָהָן מְדַפְּאִין חֻבִּין וְלְכָלוּכִין
דְּבִנְיָהּ דִּישְׂרָאֵל כך האבות שהם דומים אל הים, מטהרים את העונות והכלוכים
של בניהם ישראל שהם דומים לנחלים היוצאים מן הים, והוא כִּד אֲשַׁתְּכַחוּ
בְּהוּן צְדִיקָיָא בְּעֻבְדִּיהוֹן תְּקִיפִין כשנמצאים בין ישראל צדיקים במעשים
חזקים, עד שהנשמות של האבות מתנוצצות בהם, דהיינו שהם חזקים לְמַסְפַּל
יִיסוּרִין עַל דְּרִיהוֹן לסבול יסורים לכפר על עונות בני דורם, בְּהֵוָה זְמָנָא
באותו הזמן כשמקבלים את היסורים באהבה, לִית אֲפֻרְשָׁא בְּהוּן אין הפרש
והבדל בין אלו הצדיקים לבין האבות, כי על ידם נטהרים עונות הדור כמו על
ידי האבות, לפי שבכח נשמתם ויסוריהם הם מאירים את הספירות ומתקנים את
השכינה מה שהחשיכה החטאים.

מאמר נטילת רשות מהאבות הקדושים

בַּצֶּפְרָא פֶּד קָם מְעַרְסִיָּה, בְּעֵי לְבָרְכָא לְמַאֲרִיָּה, וּלְמִיעַל לְבִיתִיָּה,
וּלְמִסְגָּד קָמִי הִיכְלִיָּה בְּדַחֲלִיָּה סְגִיָּא, וּבִתֵּר פֶּן יִצְלִי צְלוּתִיָּה,
וְיִסֵּב עֵיטָא מֵאֲנֹן אֲבָהֶן קִדִּישִׁין, דְּכְתִיב (תהלים ס ה) וְאֲנִי בְּרֹב חֲסִדָּךְ
אָבֹא בֵיתְךָ, אֲשַׁתְּחֹה אֶל הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ, וְהִכִּי אוֹקְמוּהָ, לֹא
לְבַעֲי לִיָּה לְבַר נָשׁ לְאַעְלָא לְבִי כְּנִישְׁתָּא, אֶלָּא אִי אֲמַלִּיךְ בְּקִדְמִיתָא
בְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּגִין דְּאֲנֹן תְּקִינֵנו צְלוּתָא לְקָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וְאֲנִי בְּרֹב חֲסִדָּךְ אָבֹא בֵיתְךָ דָּא אֲבְרָהָם,
אֲשַׁתְּחֹה אֶל הֵיכַל קִדְשֶׁךָ דָּא יִצְחָק, בִּירְאָתְךָ דָּא יַעֲקֹב, וּבְעֵי

מתוך מדבש

מאמר "נטילת רשות מהאבות הקדושים", מבוואר בו שהקב"ה מתפאר
במי שמקדים ליטול רשות ממתקני התפלות הם האבות הקדושים, קודם
הכנסו לבית הכנסת להתפלל.

(מקור המאמר נלקח מהס' דף יא ע"א, ונצאורינו כך א' עמ' קמא)

בַּצֶּפְרָא פֶּד קָם מְעַרְסִיָּה בְּעֵי לְבָרְכָא לְמַאֲרִיָּה בְּבִקְרָא כְּשֶׁאֲדָם קָם מִמַּטְתּוֹ
צִרִיךְ לְבִרְךְ לְבוֹרְאוֹ, וּלְמִיעַל לְבִיתִיָּה וּלְמִסְגָּד קָמִי הִיכְלִיָּה בְּדַחֲלִיָּה
סְגִיָּא וְצִרִיךְ לִכְנֹס לְבֵית הַכְּנֵסֶת וּלְהַשְׁתַּחוּת לִפְנֵי הֵיכְלוֹ בִּירְאָה גְּדוּלָּה, וּבִתֵּר
פֶּן יִצְלִי צְלוּתִיָּה וְאַחֲרֵי כֵן יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, וְיִסֵּב עֵיטָא מֵאֲנֹן אֲבָהֶן קִדִּישִׁין
וְיִמְלֹךְ תַּחֲלִילָה עִם הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים כְּדִלְקָמֶן, דְּכְתִיב וְאֲנִי בְּרֹב חֲסִדָּךְ אָבֹא
בֵיתְךָ אֲשַׁתְּחֹה אֶל הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ וּמִפְרֹשׁ וְהִכִּי אוֹקְמוּהָ כֵּן אָמְרוּ
חַכְמַיִם, לֹא לְבַעֲי לִיָּה לְבַר נָשׁ לְאַעְלָא לְבִי כְּנִישְׁתָּא אִין לוֹ לְאָדָם לְהַכְנִס
לְבֵית הַכְּנֵסֶת, אֶלָּא אִי אֲמַלִּיךְ בְּקִדְמִיתָא בְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אִלָּא אִם
יִמְלֹךְ תַּחֲלִילָה וְיִטּוֹל רְשׁוּת מֵהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים, בְּגִין דְּאֲנֹן תְּקִינֵנו צְלוּתָא לְקָמִי
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִפִּי שְׁהֵם תְּקִינוּ אֶת הַתְּפִלוֹת לִפְנֵי הַקְּב"ה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (ה"ג נס"א צ"ב ויקרא דף ט ע"ב) וְאֲנִי בְּרֹב חֲסִדָּךְ, דָּא אֲבְרָהָם זֶהוּ
אַבְרָהָם כַּמ"ש (מִיכָה ז ט) חֲסִד לְאַבְרָהָם, אָבֹא בֵיתְךָ, דָּא יַעֲקֹב זֶהוּ יַעֲקֹב,

לְאֶכְלָלָא לֹון בְּרִישָׁא, וּבִתְרַן פֶּן יִיעוֹל לְבִי פִנְשָׁתָא וַיִּצְלִי צְלוֹתִיהָ,
פְּדִין פְּתִיב (ישעיה מט ג) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

מאמר עליה לרגל בגלל אבות

אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית, שׁוּי לִיה אֲבָתְרוּי, וְאִיהִי
לְקָמָא, וְאִי תִימָא מֵאֵן נָטִיר לְאַחוּרָא, הָא נָטִירוּ רַב וְעֲלָאָה
מְכֻלָּא דְּנָטִיר לִיה, וּמֵאֵן אִיהוּ, צְדִיק עֲלָאָה בְּרַחֲמֵימוּ סְגִי, עָאֵל
בֵּין צְדִיק וְצָדֵק, וְאַשְׁתַּכַּח נָטִיר מְכֻלָּא סְטֵרִין.

מתוק מדבש

כמ"ש (נראשית לג יז) ויבן לו בית, בִּירְאָתָךְ, דָּא יִצְחָק זֶהוּ יִצְחָק, כמ"ש (עין שס
לא נג) פחד יצחק, וּבִיעִי לְאֶכְלָלָא לֹון בְּרִישָׁא, וּבִתְרַן פֶּן יִיעוֹל לְבִי פִנְשָׁתָא
וַיִּצְלִי צְלוֹתִיהָ וּצְרִיךְ לְכַלּוֹל אֶת הָאֲבוֹת תַּחֲלָה, וְאַחַר כֵּךְ יִכְנֹס לְבֵית הַכְּנֶסֶת
וַיִּתְפַּלל תַּפְּלָתוֹ, פְּדִין פְּתִיב אֵז כְּתוּב וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּךָ אֶתְפָּאֵר פִּירוּשׁ שֶׁהַקִּב"ה יִתְפָּאֵר בּוֹ לומר כמה בן חַבִּיב יֵשׁ לִי בְּעוֹלָמִי.

מאמר "עליה לרגל בגלל אבות", מבואר בו שהשומר על קדושתו משים
עצמו אחר השכינה ההולכת לפניו ונשמר מכל צדדיו.

(מקור המאמר נדפס על דף קסה ע"א - ע"ב, ונצלוניו כרך יג עמ' קס - קיט)

אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא הוּי חֲסִיד הַקְּדוֹשׁ, מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית מִי שְׁשׁוּמֵר אֶת
בְּרִיתוֹ, שׁוּי לִיה אֲבָתְרוּי הוּא מִשִּׁים אֶת עֲצֻמוֹ אַחֲרֵי הַשְׁכִּינָה, וְאִיהִי לְקָמָא
וְהַשְׁכִּינָה הוֹלֶכֶת לִפְנֵיו, וְאִי תִימָא מֵאֵן נָטִיר לִיה לְאַחוּרָא (ה"ג) וְאֵם תֹּאמֶר
מִי שׁוּמֵר אוֹתוֹ מֵאַחוּרָיו, וּמִשִּׁיב הָא נָטִירוּ רַב וְעֲלָאָה מְכֻלָּא דְּנָטִיר לִיה הִרִי שׁוּמֵר
גְּדוֹל וְנִעְלָה מְכֻלָּא שׁוּמֵר אוֹתוֹ, וּמֵאֵן אִיהוּ וּמִי הוּא, וְאֵמֵר צְדִיק עֲלָאָה בְּרַחֲמֵימוּ
סְגִי צְדִיק הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא הִיסוֹד דְּתַפְאֶרֶת, שׁוּמֵר אוֹתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה, עָאֵל בֵּין

זָפָאָה מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית דָּא, וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל אֶתְחַזֵּן כָּל דְּכוּרִין
 דְּנָטִירִין אֶת קֵימָא דָּא קָמִי מַלְכָּא קִדִּישָׁא, מֵאֵן אִיהוּ דִּיכִיל
 לְנִזְקָא לְבָרָא דְאִיהוּ בְּאֻמְצָע, אָבוּה מִכָּאֵן וְאִמִּיה מִכָּאֵן וְאִיהוּ
 בִּינִייהוּ, וְדָא כִּד אִיהוּ אַחֲרֵי יְהו"ה [וכו'].

וְעַל דָּא בְּעֵי דִיתְחַזֵּן תְּלַת זְמָנִין בְּשִׁתָּא קָמִיה, תְּלַת זְמָנִין
 אֲמַאי, אֶלָּא בְּגִין אַבְהֶן קִדְמָאֵי דְקָבִילוּ לְהֵאֵי בְרִית,
 קִדְמָאָה לְכָל פְּקוּדִין דְּאוֹרִייתָא, וּבְגִין כְּף תְּלַת זְמָנִין אֵינוֹן
 בְּשִׁתָּא, אַבְרָהָם קָבִיל בְּרִית, יִצְחָק קָבִיל בְּרִית, יַעֲקֹב הָוָה

מתוק מדבש

צָדִיק וְצָדִק נִמְצָא שֶׁהַשּׁוֹמֵר בְּרִיתוֹ הוּא נִכְנָס וְנִשְׁמָר בֵּין צָדִיק וְצָדִק, שֶׁהֵם יִסּוּד
 וּמַלְכוּת, וְאֶשְׁתַּכַּח נָטִיר מִכָּל סִטְרִין נִמְצָא שֶׁהוּא נִשְׁמָר מִכָּל הַצַּדִּידִים.

זָפָאָה מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית דָּא אֲשֵׁרִי מִי שֶׁשּׁוֹמֵר בְּרִית הַזֶּה, וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל
 אֶתְחַזֵּן כָּל דְּכוּרִין דְּנָטִירִין אֶת קֵימָא דָּא קָמִי מַלְכָּא קִדִּישָׁא
 וְעַל כֵּן כָּל זָכְרֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹמְרִים אֶת בְּרִיתָם מִתְּרַאִים לִפְנֵי מֶלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, כִּמ"ש
 שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים בִּשְׁנָה יִרְאֶה כָּל זָכוֹךְ אֶת פָּנָיו ה' אֱלֹהֵינוּ וְגו', וְעַתָּה מֵאֵן אִיהוּ
 דִּיכִיל לְנִזְקָא לְבָרָא דְאִיהוּ בְּאֻמְצָע מִי הוּא שִׁיכוֹל לְהִזְיֵק לְבָן שֶׁהוּא בְּאֻמְצָע,
 דְּהֵינּוּ אָבוּה מִכָּאֵן וְאִמִּיה מִכָּאֵן וְאִיהוּ בִּינִייהוּ אֲבִיו מִכָּאֵן וְאִמּוֹ מִכָּאֵן
 וְהוּא בְּאֻמְצָע בִּינֵיהֶם, וְדָא כִּד אִיהוּ אַחֲרֵי יְהו"ה וְהוּא כִּשְׁהוּא אַחֲרֵי ה',
 כִּמ"ש אַחֲרֵי ה' אֱלֹהֵינוּ תִּלְכוּ, וְהֵינּוּ אַחֲרֵי הַשְׂכִּינָה [וכו'].

וְעַל דָּא בְּעֵי דִיתְחַזֵּן תְּלַת זְמָנִין בְּשִׁתָּא קָמִיה וְעַל כֵּן צְרִיכִים שִׁיתְּרָאוּ
 לִפְנֵינוּ שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים בִּשְׁנָה, וְשׁוֹאֵל תְּלַת זְמָנִין אֲמַאי לְמָה דּוֹקָא שֶׁלֹּשׁ
 פַּעֲמִים, וּמִשִּׁיב אֶלָּא בְּגִין אַבְהֶן קִדְמָאֵי דְקָבִילוּ לְהֵאֵי בְרִית קִדְמָאָה
 לְכָל פְּקוּדִין דְּאוֹרִייתָא אֵלָּא בְּשִׁבְלֵי אֲבוֹת הָרַשׁוֹנִים שֶׁקָּבְלוּ אֶת בְּרִית הַזֶּה
 רַאשׁוֹנָה לְכָל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וּבְגִין כְּף תְּלַת זְמָנִין אֵינוֹן בְּשִׁתָּא וְלִכְךָ עוֹלָם
 לְרַגְלֵי שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים בִּשְׁנָה, אַבְרָהָם קָבִיל בְּרִית וְהוּא הִיא בַּחֲסֵד, וּבִזְכוּתוֹ עוֹלָם
 לְרַגְלֵי בִפְסָח, יִצְחָק קָבִיל בְּרִית וְהוּא הִיא בְּגִבּוּרָה, וּבִזְכוּתוֹ עוֹלָם לְרַגְלֵי בְּסוּכּוֹת,

שְׁלִים מִפְּלֵהוּ, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיהּ (גְּרָאשִׁית כה כו) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם,
שְׁלִים מִפְּלֵא.

מאמר הקב"ה חשק להתעטר בהאבות

וְשִׁכְכְּתִי עִם אֲבוֹתִי, זָפָא חוּלְקָהוֹן דְּאַבְהָתָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
עָבִיד לִוְן רְתִיכָא קְדִישָׁא לְעִילָא, וְאַתְרַעֵי בְּהוּ לְאַתְעֵטְרָא
עֲמָהוֹן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּנִרִים י טו) רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֶשֶׁק יְהו"ה וְגו',
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יַעֲקֹב הָוָה יָדַע דְּהָא עֲטוּרָא דִּילִיָּה בְּאַבְהָתִיהּ
הוּא, דְּהָא עֲטוּרָא דְאַבְהָתֵין עֲמִיהּ הוּא, וְהוּא עֲמָהוֹן, וְעַל דָּא

מתוק מדבש

יַעֲקֹב הָוָה שְׁלִים מִפְּלֵהוּ יַעֲקֹב הִיָּה שְׁלֵם מְכוּלָם לְפִי שְׁגָם פְּרִיעָה הִיתָה בּוּ,
וְהוּא הִיָּה בְּתַפְאֶרֶת, וּבִזְכוּתוֹ עוֹלָם לְרַגְלָא בִּשְׁבוּעוֹת, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיהּ וְעַל
כֵּן נֹאמַר בּוּ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם שִׁפְרוּשׁוֹ שְׁלִים מִפְּלֵא שְׁהִיָּה שְׁלֵם מְכַל אֲבוּתִיו
עַל יְדֵי הַפְּרִיעָה.

מאמר "הקב"ה חשק להתעטר בהאבות", יבואר בו סוד איחוד האבות
הקדושים בבחינותיהם, שהם מדות החסד גבורה ותפארת.

(מקור המאמר זוהר פרשת ויחי דף רכג ע"ב - רכד ע"א, וצנזאורינו כרך ד עמ' תעג - תעד)

וְשִׁכְכְּתִי עִם אֲבוֹתִי, זָפָא חוּלְקָהוֹן דְּאַבְהָתָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד
לִוְן רְתִיכָא קְדִישָׁא לְעִילָא אֲשֵׁרִי חִלְקָם שֶׁל הָאֲבוֹת שֶׁהִקְב"ה עָשָׂה
אוֹתָם מְרַכְבֵּה קְדוּשָׁה לְמַעַלָּה בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תַּפְאֶרֶת שֶׁל הַתַּפְאֶרֶת, וְאַתְרַעֵי בְּהוּ
לְאַתְעֵטְרָא עֲמָהוֹן וְרִצָּה בָּהֶם לְהַתְעַטֵּר עִמָּהֶם מִצַּד רְצוּנוֹ הַטּוֹב הָדָא הוּא
דְכְּתִיב רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֶשֶׁק יְהו"ה לֵאמֹר אוֹתָם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יַעֲקֹב
הָוָה יָדַע דְּהָא עֲטוּרָא דִּילִיָּה בְּאַבְהָתִיהּ הוּא יַעֲקֹב הִיָּה יוֹדַע שְׁעִטּוֹרוֹ

בְּאַתְנוֹן גְּלִיפִין תְּנִינָן, ש תִּלְת קְשָׁרִין, תְּרִין קְשָׁרִין חַד מֵהָאִי
 סְטָרָא וְחַד מֵהָאִי סְטָרָא, וְחַד דְּכָלִּיל לֹון, וְדָא הוּא דְתִנִּינָן (שמות
 כו כח) וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מְבַרִּיחַ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה,
 וְהָהוּא קְשָׁרָא דְבְּאַמְצַעִיתָא אֶחָיד לְהָאִי סְטָרָא וּלְהָאִי סְטָרָא, וְעַל
 הָאִי כְּתִיב וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבוֹתִי וְדָאִי.

מתוק מדבש

ותפארתו הוא באבותיו, דְּהָא עֲטוּרָא דְאַבְהֶן עֲמִיָּה הוּא וְהוּא עֲמָהוֹן כִּי
 תפארת האבות היא עמו ותפארתו עמהם, על דרך שכתוב (משלי י ו) עטרת זקנים
 בני בנים ותפארת בנים אבותם, וְעַל דָּא בְּאַתְנוֹן גְּלִיפִין תְּנִינָן ועל כן למדנו
 בספר המדבר מצורת אותיות החקוקות, ש תִּלְת קְשָׁרִין כִּי אות ש שלשה
 קשרים יש בה, תְּרִין קְשָׁרִין חַד מֵהָאִי סְטָרָא וְחַד מֵהָאִי סְטָרָא שני
 קשרים יש לאות ש אחד מצד הימין ואחד מצד השמאל, וְחַד דְּכָלִּיל לֹון
 וקשר אחד באמצע הכולל אותם, וְדָא הוּא דְתִנִּינָן וזהו שלמדנו על מש"כ
 וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן שהוא סוד התפארת שבו אחוז יעקב, בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים פִּי
 שמבריח בתוך הספירות, מְבַרִּיחַ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה מְבַרִּיחַ מִן הַקְּצָה של
 החסד אל הקצה של הגבורה, וְהָהוּא קְשָׁרָא דְבְּאַמְצַעִיתָא אֶחָיד לְהָאִי
 סְטָרָא וּלְהָאִי סְטָרָא כִּי הקשר שבאמצע אוחו לצד הימין ולצד שמאל, וְעַל
 הָאִי כְּתִיב ועל זאת הכונה כתוב וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבוֹתִי וְדָאִי פִי כִי אברהם
 הוא בחסד שבימין ויצחק בגבורה שבשמאל ויעקב שוכב באמצע שהוא בתפארת,
 בסוד ג' קשרי אות ש.

מאמר האבות סובלים בצערן של ישראל

קָם רַעֲיָא מְהִימָנָא עַל רַגְלֵי, וְאָמַר, רַעֲיָן קְדִישִׁין, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאָדָם קְדָמָא, וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה, וְאַתּוֹן (לְמָה אַתּוֹן) דְּמִיכִין, אַתְּעֵרוּ לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאַתְמַר בֵּהּ (שׁו"ס ב) אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, בְּאַלִּין דְּעֵבְרִין עַל שׁ"ה פְּקוּדִין, פְּחוּשְׁבֵּן יִשְׁנָה, דְּהָא חֵיוֹן בִּישִׁין וְדוּבִין, קָא אַתִּין לְמִיכַל עֲנָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל לד לא) וְאַתְנָה צִאֲנִי צֵאן מֵרַעֲיָתִי, דְּכַעַן מָטָא

מתוק מדבש

מאמר "האבות סובלים בצערן של ישראל", בו יתבאר שכל נשמות הצדיקים שנאצלו מבחינות האצילות נכללו בהאבות הקדושים, וצערן של הנשמות האלו מיסורי הגלות, מגיע להאבות הסובלים אתם בדחם.

(מקור המאמר נתיקוני זכר מדש דף קכד ע"א, ונצי"אורינו כרך ד עמ' רעג - רעד)

קָם רַעֲיָא מְהִימָנָא עַל רַגְלֵי קָם מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא עַל רַגְלֵי, וְאָמַר, רַעֲיָן קְדִישִׁין רועים הקדושים שהם אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שהיו מושרשים בחסד גבורה תפארת, וְאָדָם קְדָמָא שהיה מושרש במלכות, ולפי שמשוה רעיא מהימנא הוא עצמו המדבר, לכן נתן במקומו את אדם הראשון, והזכירו אחר האבות לפי שהוא כלל האבות, וְאַהֲרֹן בנצח, וְדָוִד בהוד, וְשְׁלֹמֹה ביסוד, והיינו סוד שבעה עמודי עולם, הנקראים שבעה רועים סוד שבעה הספירות, לְמָה אַתּוֹן דְּמִיכִין למה אתם ישנים, כמו שכתוב (ספלים קמ ב) "כן יתן לידידו שנה", דהיינו מנוחת הגוף בקבר, אַתְּעֵרוּ לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא תתעוררו אל השכינה, להצטער בצער גלותה, דְּאַתְמַר בֵּהּ אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא שינה היא סוד השפעת הדין עליה הנקראת שינה, והיינו בְּאַלִּין דְּעֵבְרִין עַל שׁ"ה פְּקוּדִין פְּחוּשְׁבֵּן יִשְׁנָה על ידי אלו שעוברים על שׁ"ה מצות כמספר יִשְׁנָה, שהם המעוררים את הדין בחטאם, דְּהָא חֵיוֹן בִּישִׁין וְדוּבִין כי חיות רעות ודובים, שהם אומות הרעות ושריהם העליונים והקליפות שישראל נמסרו בידם, קָא אַתִּין לְמִיכַל עֲנָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא באות לאכול את צאנו של הקב"ה, בגזרות קשות

זִמְנָא, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (ישעיה ט יא) וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה, דְּהָא בְּכָל דְּרָא וְדָרָא אֶתוֹן סְבָלִין כַּמָּה דְּחֻקִּין בְּגִינֵיהוּ בְּאוֹרַח נְסֻתָּר.

זכות אבות לא תמה לעולם

תָּא חֲזִי צְלוֹתָא דְּאַבְהֶן קְיִימוּ עֲלֵמָא, וְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא עֲלֵייהוּ

מתוך מדבש

שגזורים על ישראל, דְּאַתְמַר בְּהוֹן שנאמר בישראל שהקב"ה אומר להם וְאַתְנָה (כמו ולתם) צֹאנִי צֹאן מְרֻעִיתִי ר"ל עם היות שאינם צדיקים והם כבהמה, עם כל זה הם צאן מרעיתו של הקב"ה, דְּכַעֲן מָטָא זִמְנָא כי עתה הגיע הזמן, דְּאַתְמַר בְּהוֹן שנאמר בהם, כִּי וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה האומות העולם רוצים לכלות את כלל ישראל, כִּי אַז מִקְרֹוב הִתְחִיל שֶׁעָבַד יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתֵינוּ זה בחורבן בית שני, וגזרות היו מתחדשות בכל יום כנודע, ולכך היו צריכים להתעורר לתקן קצת בביטול הדינים, והשבחות החיצונים כל מה דאפשר, ולהקל מעול הגלות ממשא מלך ושרים, דְּהָא בְּכָל דְּרָא וְדָרָא אֶתוֹן סְבָלִין כַּמָּה דְּחֻקִּין בְּגִינֵיהוּ בְּאוֹרַח נְסֻתָּר כי בכל דור ודור אתם סובלים כמה דוחקים בשבילים בדרך נסתר, ור"ל כל הנשמות שנאצלו מספירות של אצילות הם כלולות באבות ובשאר הרועים, שהם ראשים אל הנשמות האצולות משבע הספירות, וצער ודוחק הנשמות מגיע אליהם, כי צער הבנים מגיע לאבות.

מאמר "זכות אבות לא תמה לעולם", בו מבואר שתפלות האבות הם המקיימים את העולם למעלה ולמטה, כי בשבילים נברא העולם.

(מקור המאמר זוהר פרשת ושלח דף קסח ע"א, וצ"ל ויננו כן ג עמ' תקכ"א)

תָּא חֲזִי צְלוֹתָא דְּאַבְהֶן קְיִימוּ עֲלֵמָא בא וראה כי תפלות האבות שהתפללו בעולם בחיים חיותם הם המקיימים את העולם עד היום הזה, ר"ל הג' אבות הם ג' עמודים המעמידים את השכינה בחדר דין ורחמים, והיינו קיום

קיימי וסמכין לעלם, ולעלמי עלמין לא אתנשי זכותא דאבהן, בגין דזכותא דאבהן איהו קיומא דעילא ותפא, וקיומא דיעקב איהו קיומא שלים יתיר מפלהו, ובגין כך בשעתא דעאקו לבנוי דיעקב, קדשא בריך הוא אחמי קמיה דיוקנא דיעקב וחיס על עלמא.

מתוק מדבש

לעולם, וכל בני עלמא עליהו קיימי וסמכין לעלם וכל בני העולם אפילו צדיקים גמורים רק על זכותם קיימים וסומכים לעולם, ולעלמי עלמין לא אתנשי זכותא דאבהן ולעולמי עולמים לא תשכח זכותם של האבות, כי לא תמה זכותם לעולם, בגין דזכותא דאבהן איהו קיומא דעילא ותפא לפי שזכות האבות הוא קיום של מעלה ושל מטה כי בשבילם נברא העולם, וקיומא דיעקב איהו קיומא שלים יתיר מפלהו וכח הקיום וזכירת בריתו וזכותו של יעקב שהיתה מטתו שלימה הוא קיום שלם יותר מכולם, ובגין כך בשעתא דעאקו לבנוי דיעקב לכן בשעה שיש צער ועת צרה לבנוי של יעקב, קדשא בריך הוא אחמי קמיה דיוקנא דיעקב וחיס על עלמא אז הקב"ה רואה לפניו צורתו של יעקב החקוקה בכסא הכבוד ומרחם על העולם.

בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה
לבני בניהם.

ספרי המחבר בעל מתוק מדבש צוק"ל

מאמרי הזהר הקדוש

ע"פ מתוק מדבש
כרך א' - שבת, מועדים
כרך ב' - סדר היום,
ענינים

זמירות מתוק מדבש

לשכ"ק וי"ט
עם ילקוט התנועות
סוגות מסכת
הא"י הקדוש

סידור מתוק מדבש

לשבת קודש
ולילכות החול
עם שילוב תורות ואגרות
ספרי, אשכנזי,
עדות המזרח

אוצרות חיים

ע"פ מתוק מדבש
והוא השער
והמבוא אל קבלת
האריז"ל שנכתב ע"י
מורח"ו דיע"א
ב' חלקים

שער הגלגולים

והוא אחד מן השמונה
שערים מותרות
האריז"ל, שנכתבו
ע"י תלמידיו מוהר"ו
דיע"א
ב' חלקים

שער הכוונות

והוא שער השישי
של השמונה שערים
מותרות האריז"ל
אשר נכתב ע"י המר"ו

חק לישראל

ע"פ מתוק מדבש
והוא חמשה חומשי
תורה מסודרים לפי
ימות השבוע למשך
כל השנה

איצר הזהר

אלפי ערכים
מגוונים מדברי
הזהר"ק תיקוני זהר
וזה"ר ע"פ סדר א"ב

שער זהר

מבוא
לכל חבא לעמוק
בספרי הזהר הקדוש
ובתורת התמתי

האדרות

ע"פ מתוק מדבש
אדרא רבא
ואדרא זוטא
אדרא דמשכנא
וספרא דצניעותא

וספרתם לכם

הנהגות ישראל
לתקון המידות
לכל יום ויום
ליסוד ספירת העומר

ימי הבחירות ובר מצוה

הורבת ליום
חבר מצוה ולכלל
דחורי החמד בתחילת
דרבם כבודות ה'

קדושה וצניעות השלם

הדרכות והנהגות
איש וביתו בעין
"קדש עצמך"
במותר כד'

כתר הצניעות

לשכ"ק-אריז
דברים מליביקים חיוק
הצניעות הליכות
והלכות והדרכות
לכבוד ישראל ביסוד
הצניעות

יום החופה

לחתן ולכלה
עניי חלכה ומוסר,
דינים ומנהגי חתופת
החתנה וז' ימי
המשתה

שמירת המחשבה

חובת ומעלת
שמירת המחשבה
ועצות ופגולות
מועילות לכל א"א

כוונת הברכות

מעלת המאמר ברכות
מוקדש מדברי חז"ל
ומספרי הראשונים
והאחרונים

הגדה של פסח

מתוק מדבש
עם ילקוט מונות
והנהגות מסכת
האריז"ל

הזוהר במד מערה... שם נלמד סודי חזק

"הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוך מדבש"

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

**23 כרכים המפרשים את כל דברי הזוהר
בלשון קל וקצר ע"פ מפרשי הזוהר הקדמונים**

ניתן להשיג בפורמט גדול (24/17 ס"מ)

ובפורמט בינוני (17/12 ס"מ) - מהדורת ר' הערשל וועבער

ובפורמט כיס "ובלכתך בדרך" (16.5/11.5) מהדורת ר' יוסף צבי בערגער

משלוחים חינם עד הבית לכל חלקי הארץ

ניתן להשיג בחנויות המובחרות

במיל: 3022233@gmail.com

1800-350-330